
Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 1/2007 - 30 pàgines

Sessió extraordinària del dia 18 de gener del 2007

El dia 18 de gener del 2007, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 1/2007, que és el següent:

Punt Únic: Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2007, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Josep M. Cabanes Dalmau, ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Ensenyament Superior i Recerca; Carles Font Rossell, Ministre d'Esports, Joventut i Voluntariat i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

Punt Únic: Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2007, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 43/2006, del 19 d'octubre. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha presentat una esmena a la totalitat, i ha estat publicada en el Butlletí 1/2007, del 4 de gener.

Per defensar l'esmena formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el seu president, el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest projecte de pressupost pel 2007 presentat pel Govern del Sr. Albert Pintat és, al nostre entendre, el reflex de la malaltia econòmica d'Andorra i, alhora, no és un bon remei per a contribuir a millorar la salut de l'economia ni de les finances públiques.

Les dues darreres enquestes de conjuntura de la Cambra de Comerç de l'últim semestre de l'any 2005 i del primer semestre del 2006 són clarament pessimistes.

En la presentació efectuada fa pocs dies, el president de la Cambra ens feia un resum de la situació que llegiré en part, ben entès. Deia així:

"... el primer semestre de l'any 2006 s'ha caracteritzat per una desacceleració general de l'activitat, força més acusada en els sectors comercial i hotelier -que continuen instal·lats en una fase de feblesa-, i de perfil més moderat en la indústria. La construcció, en canvi, constitueix una clara excepció d'aquest clima pessimista general, ja que, tot i que ha mostrat un cert alentiment en el ritme de creixement, ha mantingut uns nivells d'activitat encara força satisfactoris. Les perspectives de les empreses, en conjunt, no revelen cap millora apreciable i apunten a la continuïtat del debilitament progressiu de l'activitat durant els propers mesos."

Això és el que deia el president de la Cambra.

Fins i tot, les darreres estadístiques del Govern, presentades aquesta mateixa setmana, tradueixen una davallada en les importacions de mercaderies. I afegiré que, al dia d'avui, la situació i les perspectives de la construcció han empitjorat sensiblement en relació amb l'apreciació de la Cambra de Comerç pel

primer semestre de l'any passat. Són nombrosos els contractistes d'obra que asseguren que el primer semestre d'enguany marcarà una baixada molt important en l'activitat del sector.

Com diu la presentació d'aquest pressupost, el pressupost de l'Estat, -i aquí faré un parèntesis, no els pressupostos com els defineix reiteradament el redactor de la presentació del projecte en una tàcita confessió de l'origen inspirador de la seva ploma-, el pressupost de l'Estat, doncs, hauria "... de coincidir amb el disseny de país refrendat per la majoria de la ciutadania...".

Però el redactor, mal coneixedor de la realitat andorrana, s'equivoca quan pretén que aquella majoria de la ciutadania "... va creure i creu en el nou impuls..." de l'opció política liberal.

Sr. Pintat: el vostre impuls no té la majoria ni al país ni en aquesta Cambra! I en aquesta situació, en la qual busqueu desesperadament un pacte amb CDA + Segle XXI que us permeti aprovar el pressupost 2007 i acabar la legislatura, el debat del pressupost no es pot limitar a una freda anàlisi de les xifres de la comptabilitat pública.

Farem una feina més positiva si aconseguim fer comprendre a l'opinió pública què està passant.

La gran pregunta és si hi ha una línia directriu en aquest pressupost?

Aquest projecte oblida quina és la utilitat del pressupost: la utilització dels diners públics per a despeses prioritàries.

Deixem de banda el llenguatge tècnic. Parlem simplement de les despeses per a l'educació o l'habitatge.

Més generalment, mirem també d'analitzar si hi ha, en el pressupost 2007, una estratègia andorrana que vulgui aconseguir una millor posició del nostre país en el seu embrancament necessari, indefugible, amb la Unió Europea.

Ah! I també parlem de l'endeutament, del deute públic, del Govern i dels comuns, de l'Estat en definitiva.

Perquè continuem, com l'any passat, en la pura i dura línia neoliberal dels darrers tretze projectes de pressupost: una comptabilitat que amaga una part del passiu de l'Estat.

De moment la pretesa reducció del dèficit pressupostari i la tendència cap a l'equilibri dels comptes públics "... en els propers tres anys...", ens diu la presentació, és més aviat, al nostre entendre, una reducció òptica.

Efecte òptic que es vol obtenir, entre altres operacions, mitjançant la transferència de resultats

de l'STA i FEDA que representa, al capdavant, la descapitalització de FEDA i STA amb aquestes retirades de fons.

Vegem així el programa 0001, Deute públic de l'Estat, és a dir, els diners destinats al pagament d'interessos pel deute, com s'incrementa un 90,68%: passa de 4.881.000 euros a 9.308.000 euros al 2007.

A aquesta partida encara hi hem d'afegir 1.131.000 euros del programa d'Operacions financeres, destinats al pagament dels interessos que ha de satisfer el Govern a conseqüència de disposicions de préstecs i descoberts de tresoreria. I que no se'ns digui que l'any passat aquest concepte era de 2.032.000 euros i ara s'hauria reduït en un 44%, quan la setmana passada el vostre Govern va aprovar un crèdit extraordinari de gairebé 10 milions d'euros per a la depuradora d'Anyós. Crèdit que es finançarà amb un nou endeutament, el qual generarà quantiosos interessos.

I encara caldria sumar a aquestes despeses financeres les que el Govern s'estalvia traslladant-les als seus proveïdors, pagant tard i malament. Això per moltes empreses acaba representant un esforç i cost financer que posa en dubte la seva continuïtat. El Govern ha de ser respectuós amb els terminis de pagament, no pot perjudicar les empreses fent-les passar amb raons i, si per les dificultats de tresoreria, no pot pagar quan toca, sistemàticament (no a petició de segons quina empresa) hauria de liquidar interessos legals de demora, que no compensaran els que, per negligència del Govern, les empreses han de pagar a les entitats financeres, però almenys les cobriran parcialment.

El Govern ha de ser molt exigent amb els proveïdors i contractistes en el compliment dels terminis d'execució i les qualitats pactades, però també ha de ser seriós en els terminis de pagament.

L'actual dinàmica és insostenible i preocupant. Però no serà pas culpabilitzant els andorrans més modestos que trobarem el camí per redreçar la situació.

Aquesta dinàmica és reversible si s'adopta una línia pressupostària rigorosa i responsable que permeti afrontar simultàniament dues qüestions de cabdal importància:

l'endeutament global de l'Estat definit amb rigor;

i els compromisos financers contrets a llarg termini tant d'obra pública com en relació a garantir els drets socials a la població, especialment en l'atenció a les persones dependents i les pensions de jubilació.

Aquest segon pressupost del pretès nou impuls no va pas en aquesta línia.

En el debat de l'esmena a la totalitat de l'any passat vam exposar la nostra anàlisi de l'estat de les finances públiques. El vam qualificar en situació de fallida tècnica, en la mesura que el Govern no podia, -i afegeixo-, no pot encara avui, fer front als compromisos pressupostaris contrets per manca de liquidesa.

Aquest Projecte de pressupost 2007, com el de l'any passat, ha vingut marcat per retallades significatives en les partides d'inversió aprovades pel Consell General en anys anteriors. Comptat i debatut, això comporta augmentar el dèficit en infraestructures.

Aquestes retallades tenen conseqüències molt palpables que afecten al creixement econòmic i al benestar i la cohesió social del país: projectes que no es realitzen, infraestructures que es posposen i obres que s'eternitzen. Tot plegat acaba disparant el cost de les inversions, que sovint arriben tard i algunes mai no acaben d'entrar en funcionament.

Recordem que en el pressupost de l'exercici 2006 es van retallar inversions per import de 73 milions d'euros. Entre altres partides, es van retallar 8 milions d'euros en infraestructures escolars (4 milions d'euros corresponien al nou centre de secundària de la Vall d'Orient), 20 milions d'euros del túnel dels dos Valires, 3 milions d'euros en col·lectors (i ja veiem com tenim els rius!!!).

Aquest és el resultat d'una política, la liberal, que combina l'absència d'un model fiscal just i suficient amb els excessos en les despeses de funcionament. Excessos especialment en la contractació d'assessors, estudis i treballs tècnics: una administració en fallida tècnica, que per falta de liquidesa no pot tirar endavant els seus propis pressupostos.

En el debat del pressupost del 2006, el ministre de Finances ens deia que la retallada d'inversions no era la conseqüència de l'estat de les finances públiques, sinó el resultat d'un recàlcul en tots els projectes d'inversió.

Llegiré el diari de sessions:

"Aquí faré referència al treball fet des del ministeri d'Ordenament, per poder adequar els plurianuals a la realització real de l'obra. És a dir, a l'hora de fer el pressupost s'ha revisat obra per obra, i s'ha adequat els plurianuals, i d'aquí vénen les quantitats en negatiu dels plurianuals a les realitzacions reals que aquestes obres estan tenint, a les projeccions que tindran de cara al futur." Fi de citació.

Així doncs, admeten aquesta explicació que se'ns va donar l'any passat, una vegada havien estat recalculats els projectes d'inversió no hi hauria cap motiu perquè l'import d'inversions ja votades en el

Consell no s'incloués íntegrament en el pressupost d'aquest exercici 2007.

Però no ha estat així. Pel 2007 també s'ha fet anar, també, la tisora: menys 49.668.000 euros de plurianuals, afegits als més de 72 milions de l'any passat.

Constatem, doncs, que més de 122 milions d'euros, traduïts en pessetes, -20.350 milions de pessetes-, no s'han inclòs, s'han retirat en els pressupostos dels dos darrers exercicis.

Algunes inversions afectades aquest any 2007: 5,6 milions en infraestructures escolars; 1 milió en col·lectors; 27 milions en túnels, desviaments i altres dels quals desviació de Sant Julià 3 milions, desviació de la Massana 6,7 milions, vial de la Unió 4,2 milions.

Algunes de les inversions plurianuals a més de ser votades en negatiu per l'exercici 2007, ja han anat més lluny i ja ho seran per exercicis futurs: túnel del Solà d'Andorra la Vella, menys 5,5 milions al 2008, menys 31 milions al 2009, menys 30 milions al 2010; desviació de la Massana que ja rep aquest any, menys 4,6 milions l'any vinent.

Aquestes inversions que no s'han inclòs, no han estat reemplaçades per d'altres. Fins i tot, dos projectes creats l'any passat, -el Museu Nacional i les noves dependències dels Servei d'Arxius-, ja es veuen castigats aquest 2007, respectivament amb menys 330.000 euros pel museu i menys 615.000 euros pels arxius.

Conclusió. Les inversions pressupostades per cada any no tenen cap lligam amb les inversions reals per dos motius:

Primer. L'endarreriment en les execucions d'inversions d'anys anteriors produeix que les inversions de l'exercici, si s'adjudiquen, que sovint no es fa, s'iniciïn a finals d'any i s'executin en els anys a venir i poques vegades dins de l'any del pressupost.

Segon. Poc rigor existent amb les partides pressupostàries i pressupostades. El millor exemple el tenim en el crèdit extraordinari sobre la depuradora d'Anyós, que el Govern ha tramitat quan encara estem discutint el projecte pel 2007, en el qual no hi havia fet la previsió escaient. O també podem parlar del que semblaria la inversió més important efectuada el 2006, el carril bus: que no estava prevista en el pressupost per l'exercici. S'ha dut a terme imputant la despesa en quatre projectes diferents, -cap d'ells corresponents al projecte executat-, sense modificació, ni crèdit extraordinari, ni suplement de crèdit.

Quant a la situació de desequilibri financer ja apuntat l'any passat, aquesta s'ha millorat, -ho hem de reconèixer-, amb l'emissió de deute públic per 260 milions d'euros de 31 de desembre del 2005. Tot i això els actius líquids, deduïts els deutes a curt termini, donaven encara un ròssec negatiu al tancament de l'exercici 2006, que segons els nostres càlculs, quedaran deficitaris, o hauran quedat, de més de 52 milions d'euros, destacant l'elevat volum de factures a proveïdors pendents de pagament. M'hi he referit fa una estona.

Cal recordar també el finançament, que de forma cada cop més generalitzada, el Govern mira d'obtenir de totes les altres administracions públiques: a més del deute amb els comuns, que se situava a finals del 2006 al voltant dels 18 milions d'euros, cal afegir el finançament a càrrec de les entitats parapúbliques FEDA i STA, també m'hi he referit fa un moment, tant per la retirada de dividends com per la participació obligada en inversions que convenen al Govern.

El cas de FEDA és especialment significatiu ja que en el pressupost 2007 es preveu que la parapública s'endeuti en uns 10 milions d'euros. La despesa financera recaurà sobre els usuaris amb la conseqüent pèrdua de competitivitat per als empresaris i de poder adquisitiu per als ciutadans.

Parlem ara dels ingressos.

En els darrers vuit exercicis la liquidació d'ingressos ha estat inferior a la pressupostada amb percentatges de variació importants sovint per sobre del 5% i arribant, per exemple, en l'exercici 2003, a un 8,2% de diferència.

L'any 2005, la liquidació d'ITP va ser un 78% superior al pressupostat i va tenir, -i no cal que ens hi estenguem gaire-, un caire d'excepcional. Però tot i això, ni aquell any es va assolir el pressupost d'ingressos.

En base a les liquidacions fins al 30 de novembre de l'any passat que ens ha fet arribar el Ministeri de Finances, hem pogut calcular que els ingressos pel 2006 es situaran o se situaven aproximadament un 5% per sota del pressupostat. Per tant, segons les nostres xifres faltaran més de 15 milions d'euros d'ingressos per l'Estat.

D'altra banda, l'intent d'aproximació al dèficit zero que es pregonava a la presentació del pressupost 2007 és també fictici, ja que pel 2007 s'han pressupostat increments molt notables i, evidentment no realitzables, en les partides d'IMI, d'IAC, de TEC i de taxa al consum.

En concret s'ha pressupostat un increment de la recaptació d'IMI per a l'exercici 2007 del 10,9%.

Aquest optimisme en la previsió s'ha de contrastar amb la realitat: la recaptació del 2006 haurà estat inferior en, almenys, un milió d'euros a la del 2005.

Més forta encara és la sobrevaloració de la previsió d'ingressos de la taxa al consum; s'ha previst un increment del 71% del que es preveia recaptar per l'any 2006!

Aquestes partides suposen que el pressupost d'ingressos està inflat de forma artificial per un import d'almenys 28 milions d'euros.

Cal tenir en compte també que en el pressupost per l'exercici 2007 s'ha previst la recaptació d'ISI corresponent a 2 exercicis.

Llegíem dilluns unes declaracions del ministre de Finances, en les quals ens convidava a explicar com finançaríem les nostres propostes alternatives en política social.

Ho direm, més ben dit, els ho recordarem, perquè ja ho vam dir públicament el passat mes de setembre, coincidint amb la visita a Andorra del Fons Monetari Internacional: ho finançaríem fent que les entitats bancàries estrangeres que han realitzat unes plusvàlues d'escàndol en vendre la seva participació a Banc Internacional-Banca Mora -el BBVA-, en vendre CaixaBank a Crèdit Andorrà -La Caixa-, i finalment en vendre les seves participacions a Crèdit Andorrà -La Caixa- haguessin de pagar un impost de transaccions patrimonials i una plusvàlua.

Però hi ha dues polítiques. La seva consisteix en mirar cap a un altre costat. S'estimen més revisar el preu de les escriptures dels joves d'Andorra que s'endeuten per comprar el seu habitatge -i fer-los pagar un suplement d'ITP-, en lloc d'encarar-se amb els desinversors estrangers que s'emporten, sense pagar ni cinc cèntims d'impost, sumes que representen, només en la darrera operació, gairebé tres vegades el pressupost de l'Estat pel 2007!!!

Alguns comentaris sobre l'evolució de la despesa.

Capítol 1, personal.

L'increment respecte l'any anterior és d'un 7,4%. Tot i que hi ha una reducció d'un 73,5% del pressupost de personal del Departament de Turisme per la seva, -ditem-, privatització. Curiosa manera de respectar el Consell General: quan encara no s'ha aprovat la Llei de creació d'Andorra Turisme, SA i tot apunta que avui, només teniu 14 vots, -i no pas la majoria-, per fer-la aprovar tal com l'heu presentat, ja la doneu per aprovada en el pressupost!

Aquest pressupost posa en evidència el menysteniment cap al personal que treballa al servei de l'Administració. Menysteniment que ha esdevingut una constant en els vostres pressupostos.

Es reforça així la ja habitual pràctica de contractació de multitud d'assessors, d'informes i estudis i treballs tècnics, que sovint menystenen la capacitat i la responsabilitat professional de molts funcionaris, que no només estan altament qualificats, sinó que també compten amb una important experiència i coneixement de l'Administració.

Es retalla en la formació, els incentius i, fins i tot, el vestuari del personal funcionari, mentre augmenta de forma espectacular, novament, els assessors, els estudis i els treballs tècnics.

En el pressupost per a l'exercici 2007 s'ha previst, dono uns quants exemples:

reducció del 42,7% de la partida d'incentius del personal funcionari;

reducció del 13,3% de la partida global de formació de personal, i dins d'aquest global, 26,2% de retallada només a funció pública;

reducció del 13,9% de la partida de vestuari;

5,5% d'increment de remuneracions del personal funcionari.

A l'altra banda de la balança:

19,8% d'increment de personal de relació especial;

22,7% d'increment salarial al personal de relació especial, i entre aquest com exemple diríem significatiu, la gratificació del Secretari d'Estat de la Funció Pública que passa de 65.912 euros a 77.755 euros (increment del 18%);

84,9% d'increment de dietes dels agents de l'Administració;

19,35% d'increment d'assessoraments externs.

En aquest àmbit és especialment il·lustratiu el programa 1211:

"L'Oficina Estratègica Tecnològica" de l'any 2006 ha passat a denominar-se "Oficina d'Innovació Empresarial". L'any 2006 eren tres persones de relació especial. El 2007 seran 5 persones de relació especial, un assessor i una nova contractació de relació especial. Les despeses de gratificació de l'any 2006 eren de 86.447 euros. El 2007 seran de 313.555 euros: increment del 262%.

No hi ha diners per contractar nous bombers. En sobra, pel que sembla, pels assessors i el personal especial de contracte digital.

Un altre programa que mereix un comentari és el 1321, Relacions Diplomàtiques. Les gratificacions assenyalades a alguns ambaixadors i tècnics no guarden coherència ni entre elles ni amb el conjunt de l'Administració.

Dubtem que la improvisació versallesca que presideix el ministeri sigui explicació suficient, i ja

des d'ara anunciem una iniciativa legislativa adreçada a aclarir l'opaca gestió del pressupost del Ministeri d'Exteriors i el seu organigrama.

De les inversions ja n'he parlat abans, i per no allargar-me només diré, que destaquem que hi ha una disminució del 39,3% de les inversions en edificis escolars, mentre que aquí també s'incrementa un 26,2% a estudis i projectes d'inversió!

Una breu referència als serveis públics menystinguts en aquest pressupost.

Organismes de justícia (programa 1421). Un increment del 7,8%: passa de 5.941.000 euros a 6.407.000 euros. És un increment que considerem insuficient ateses les necessitats de l'Administració de justícia. Una administració que només rep, -és bo de veure-ho-, un 1,6% del pressupost de l'Estat.

Prevençió i extinció d'incendis (programa 2212). El Govern no disposa de diner, -ja ho he dit-, per contractar nous bombers. Disposa, això sí, de 183.186 euros per gratificar una persona de relació especial que ja s'ha incorporat al servei de Bombers durant l'any 2006.

Servei de Policia (programa 22610). Durant tot l'any 2006 hem rebut queixes d'agents de policia relatives a la manca d'uniformes i d'equipament bàsic. El pressupost no acaba d'aclarir això, però sí que augmenten les despeses d'atencions protocol·làries de 18.000 euros el 2006 a 55.000 euros el 2007.

Beques i ajudes als estudiants (programa 3211). La partida prevista pel projecte 0004, Ajudes estudi, que fa referència a les beques de menjador, d'esquí escolar i de formació passa de 758.427 euros a 763.448 euros: un increment del 0,6%. Aquest projecte apareix, tot i haver canviat la denominació, entre parèntesi, amb una denominació complementària que diu, llegeixo, "beques de beneficència", que és tota una confessió de quina visió té aquest Govern liberal del dret dels ciutadans a l'educació i de la igualtat d'oportunitats.

És una nova mostra de la sensibilitat social: en dos anys de nou impuls, la partida destinada a beques ha disminuït en un 29,6%.

Polítiques d'habitatge (programa 3221) Aquest sembla, a la vista del rebombori mediàtic, que és un dels programes "estrella" del Govern. En el projecte 2007, el nou impuls ha servit per incrementar en un 54% les despeses de personal, que passen de 91.000 euros a 140.000 euros.

Pel contrari, els projectes 002 Mesures de compra i 003-Mesures de lloguer disminueixen respectivament en un 38,45% i en un 10,18%.

En conclusió: en definitiva, Sr. Pintat, li he de tornar a dir si fa o no fa, gairebé el mateix que li deia el 12

de gener de l'any passat, en defensar l'esmena a la totalitat de l'anterior exercici.

I cregui'm que m'hauria agradat no haver de repetir-me.

Però en aquest pressupost pel 2007 no hi ha cap nou impuls, sinó una clara continuïtat en la manca de planificació financera dels darrers dotze anys.

Avui, més encara que fa un any, la imprevisió, la política liberal curta de vista i clientelar té una clara i negativa incidència en el desenvolupament econòmic i social del país.

Pitjor encara que el del 2006, aquest pressupost, Sr. Pintat, no és que no porti solucions al problema de l'habitatge pels joves i grans. Ni tan sols se les planteja. Més encara que en el pressupost 2006, la vostra política de braços caiguts us fa presoner i alhora copartícep per omissió de l'especulació immobiliària fruit de l'arribada de diner, negre o gris, de fora de casa nostra.

Aquest no és un bon pressupost.

En l'àmbit social no porta cap avenç en el suport a les famílies ni a la gent gran. Ja hem vist que retalla encara les minses previsions de l'any passat.

La vostra política d'abandonament social trasllada als comuns la gestió -humana i pressupostària- de les dues Andorres que heu provocat en contribuir decisivament a espatllar l'ascensor social.

Tant el Comú d'Encamp com el Comú d'Andorra la Vella, -i també altres comuns de majoria liberal com el d'Escaldes-Engordany-, han de donar així àmplia cobertura de les necessitats de suport, socials, culturals i esportives, per a tots els ciutadans de les seves parròquies i en totes les franges d'edat.

Un exemple només del Comú d'Andorra la Vella: el pressupost del Departament Social per a l'exercici 2007 és de 6,1 milions d'euros, mentre que en l'exercici 2003 era de 1,2 milions d'euros.

Facilitar la conciliació de la vida laboral i familiar, així com prestar les indispensables atencions cap a la gent gran i persones amb dificultats físiques i/o econòmiques ha estat i és una prioritat en els comuns de govern socialdemòcrata.

Mentre els liberals retalleu la despesa social i regategeu prestacions per convertir-les en beneficència, les necessitats socials, de suport i d'ajudes a ciutadans en dificultat, han crescut de manera molt important en els darrers anys. És l'Andorra a dues velocitats, l'existència de la qual no és un invent dels socialdemòcrates, ni del conjunt de l'Alternativa. L'existència preocupant d'una fractura social l'ha denunciat Caritas Andorrana reiteradament. I l'informe Camdessus, aquell que

teniu tan ben tancat en un calaix, també ho constata i en demana solucions.

I en llegiré un bocí:

“El problema de les condicions de vida dels treballadors temporers i de la fracció menys afavorida de la població hauria de ser tractat com més aviat millor per tal de corregir les formes més agudes de precarietat i d'exclusió.

En matèria social, l'objectiu és clar. Un país enclavat entre França i Espanya, l'ingrés per càpita del qual és ara certament superior a la mitjana d'aquests dos països, ha de reformar progressivament les seves lleis i el seu dispositiu de protecció social per portar-los al nivell del dels dos països veïns i posar en harmonia la legislació social amb les regles de l'Organització Internacional del Treball. Continuar amb el diferencial actual seria xocant. Es tradueix ja ara en serioses dificultats, especialment en les activitats turístiques, per poder fidelitzar la mà d'obra, i podria donar lloc en qualsevol moment a tensions socials particularment indesitjables.” (*De les excepcions a l'exemplaritat*, pàg. 37)

En un moment que el curt termini ho condiciona tot, hem de reintroduir la democràcia de perspectiva.

La planificació és necessària per programar els mitjans financers, humans i materials, que cal destinar als serveis públics que han de contribuir a restablir la justícia social.

La política pressupostària que nosaltres defensem i que un govern de l'Alternativa aplicarà, suposa destinar les dotacions necessàries per fer front a tres imperatius importants que la política liberal menysté:

el suport a l'educació, la formació professional i la progressió cap a una “economia del coneixement”;

la protecció del medi natural;

la preservació de la cohesió social.

Són, també, propostes de Michel Camdessus que nosaltres compartim.

Volem una societat solidària i no una societat precària, perquè aquest pressupost no ajuda a les economies familiars.

Educació i sanitat són peces essencials del pacte social que, en el marc de la Constitució, fonamenta Andorra. I aquest pressupost les menysté.

Com també és un element indispensable, absent del vostre projecte de pressupost, una ferma política d'inversió en obra pública d'infraestructures, al servei de l'economia productiva.

Les insuficiències del projecte i la manca evident d'inversió en millorar la situació posen en evidència la política liberal.

I en conclusió, no podem donar suport a aquest projecte i votarem l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

A continuació el torn dels grups parlamentaris. Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió d'avui correspon als parlamentaris fer una primera anàlisi, en el Ple del Consell General, sobre el pressupost per a l'any 2007, en el marc del debat al voltant de l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata.

D'entrada volem remarcar, en una primera valoració, que l'articulat del Projecte de Llei que acompanya el pressupost ha incorporat bona part de les esmenes que vam plantejar l'any passat, fet que no deixa de ser un bon símptoma sobre la receptivitat i els bons reflexes del Govern a l'hora d'atendre algunes de les nostres demandes.

En segona instància també ens complau remarcar l'important esforç de contenció de la despesa que ha fet el Govern per aquest exercici pressupostari. Des de CDA + Segle XXI considerem que cal insistir en aquesta línia, ja que l'assoliment de l'equilibri pressupostari és un objectiu clau en el nostre plantejament de política econòmica. Un equilibri pressupostari que, com hem dit en d'altres ocasions, passa per anar augmentant gradualment els ingressos dins un model tributari global d'imposició indirecta, fins arribar a la implantació d'un impost indirecte generalitzat amb important capacitat recaptadora. Però cal no oblidar que l'assoliment de l'equilibri pressupostari passa també per reduir els increments de les despeses de funcionament sense que això hagi d'implicar de cap manera la disminució del nivell de qualitat dels serveis que han de ser prestats indefugiblement per l'Administració en matèries tan importants com la sanitat, l'educació i la seguretat ciutadana.

De qualsevol manera, volem remarcar que l'esforç de contenció que intenta practicar el Govern en el Projecte de Llei de pressupost per al 2007 no sembla suficient en l'àmbit de la despesa de funcionament. En aquest sentit, el nostre grup parlamentari ha presentat algunes esmenes parcials proposant determinades reduccions en aquesta matèria, per tal que quedi més clara la nostra voluntat política de

contenir les despeses de funcionament. Hem de ser conscients tots plegats que l'actual ritme de creixement del funcionament de la nostra administració serà inassumible en una futur pròxim.

Un apartat especialment important dels pressupostos és el que fa referència a les despeses destinades a inversió. Des d'aquest punt de vista volem remarcar que el plantejament que fa el Govern ens sembla correcte: es proposa un important esforç inversor en matèria d'infraestructures, encara que no ens acaba de quedar clar que s'adeqüi del tot a les necessitats prioritàries del nostre país. Ens sembla, a la vegada, que caldria introduir millores en tot el que fa referència al desenvolupament i execució de les obres. Per un costat, caldria minimitzar l'impacte de les obres públiques en l'activitat diària dels ciutadans i en la imatge turística del nostre país: massa sovint sembla que no es té la cura suficient quan es desenvolupen determinats treballs, fet que acaba tenint una repercussió negativa, -en forma de cues, pols o soroll, per posar alguns exemples-, en el funcionament quotidià del país. Per un altre costat, caldria ser més exigents en tot el que fa referència a l'execució de les obres, procurant que els terminis d'acabament de les mateixes no s'eternitzin i fent tot el que calgui per tal d'evitar el nociu tema dels sobrecostos, que semblen anar inevitablement associats a la realització de moltes de les nostres obres públiques. Per tal d'evitar aquests problemes caldria tractar de desenvolupar la contractació pública de manera que es trobés un equilibri entre el preu òptim de les obres i la millor execució possible de les mateixes. En definitiva, ens agradaria que en matèria d'infraestructures s'arribés a establir una programació eficaç per tal de prioritzar les inversions i d'esglaonar l'execució de les obres. I també ens agradaria que, quan estiguéssim davant de problemes d'execució, s'exigís la responsabilitat deguda a tècnics, ja siguin de dins o de fora de l'Administració, a empreses i, *inclús*, a polítics.

Un debat pressupostari té un abast polític molt ampli, ja que en el Projecte de pressupost s'hi inclouen aquells recursos que el Govern pensa destinar per a la realització de diferents polítiques vitals per a la societat. D'aquí se'n deriva l'extraordinària importància que els pressupostos de l'Estat tenen per un país. Andorra ha de continuar desenvolupant polítiques socials avançades. I, en la mesura del que sigui possible, és a dir, sempre que sigui assumible financera, les ha d'incrementar, tant quantitativament com qualitativament.

L'elaboració de la nova legislació en matèria de seguretat social serà sens dubte un nou i potent instrument de política social. A la vegada, cal no oblidar que la seva discussió ha de quedar també

inevitablement condicionada a la forma en la que es finançaran les polítiques socials que en l'esmentada legislació s'hi vulguin establir.

En matèria de política social cal, de qualsevol manera, continuar fent esforços de cara a la protecció dels sectors que puguin resultar més desprotegits. La nostra ha de ser una societat solidària. Volem ara esmentar, sense ànim d'exhaustivitat, alguns exemples concrets. Comencem pel sector compost per la gent gran: l'esperança de vida en les nostres societats tendeix a augmentar cada vegada més. Ens cal estar preparats, des de tots els punts de vista, per a donar satisfacció a les necessitats específiques de la gent d'edat avançada, ja sigui construint noves residències per aquelles persones que ho requereixin, ja sigui ampliant el ventall d'opcions sanitàries, formatives i de lleure destinades més específicament a aquest grup d'edat.

Un altre tema que ens preocupa de manera especial és el de l'accés a l'habitatge: cal no estalviar esforços per tal que el dret a l'habitatge sigui una realitat per a tots els habitants d'Andorra, tractant de construir, des de l'àmbit de la política econòmica, que és el que avui ens interessa, mecanismes per tal de reduir una especulació immobiliària que acostuma a tenir efectes molt negatius en tot allò referit a l'accés a l'habitatge a preus raonables.

En matèria de sanitat i d'educació considerem, des de CDA + Segle XXI, que cal continuar mantenint els importants esforços que el nostre país porta fent des de fa temps. Tenim uns bons sistemes educatius i sanitari, però cal també reconèixer que no podem caure en l'autocomplaença i que, per tant, hem de continuar destinant recursos de cara a satisfer les creixents exigències que la nostra societat té en aquests àmbits. Una societat competitiva, integrada per ciutadans participatius, requereix un sistema educatiu solvent i eficaç des del nivell maternal fins a l'ensenyament superior. A més, no podem oblidar que som un país amb una estructura poblacional jove i, per tant, amb unes exigències formatives elevades.

Quant a la sanitat, volem remarcar que estarem especialment atents al desenvolupament de l'anomenat Pla estratègic de la salut, que ha permès establir una radiografia completa del nostre sistema sanitari. Es tracta ara de trobar el nivell òptim de recursos humans i pressupostaris per a fer front a les demandes de salut de la nostra població, tot corregint qualsevol assignació incorrecta de recursos que es pugui donar en aquest àmbit.

Volem ara posar l'èmfasi en un dels aspectes essencials del nostre programa polític: la sostenibilitat. Aquesta és per a nosaltres una qüestió

que ha d'impregnar l'activitat dels poders públics en totes les seves instàncies: medi ambient, desenvolupament turístic i econòmic, infraestructures, polítiques socials, etc. Podríem definir la sostenibilitat de la següent manera: es tracta d'evitar els excessos, en qualsevol àmbit, amb les actuacions presents i que no comprometin o hipotequin les actuacions futures. Es tracta de no caure en polítiques que reforcin molt alguns aspectes en detriment d'altres. Es tracta de no trencar els equilibris bàsics que tota societat cohesionada ha de tenir. Així doncs, la sostenibilitat queda definida com el just equilibri entre creixement econòmic i preservació del medi ambient, entre creixement demogràfic i cohesió social, entre dinamisme i estabilitat. En aquest sentit, la sostenibilitat s'assimila amb el just equilibri entre polítiques, amb l'existència de plantejaments centrats i assumibles per la societat en conjunt. Aquesta és l'essència programàtica que defineix el nostre ideari polític com a força de centre. Una sostenibilitat entesa com a concepte global ha de ser forçosament una sostenibilitat transversal: la sostenibilitat ha de ser un criteri que s'apliqui a tots els departaments i a tots els projectes de l'Administració pública. Cal dir que ens agradaria veure aquest plantejament reflectit de forma més clara tant en el pressupost elaborat per Govern com en la seva manera d'actuar en general. Abans de la realització d'un projecte, sigui quina sigui la seva naturalesa, s'hauria d'avaluar la seva sostenibilitat. Les polítiques que un govern vol desenvolupar han de ser assumibles tant per l'Administració pública com per la seva pròpia societat.

Volem, a partir d'aquestes consideracions, fer un esment de l'anomenada Agenda 2020. No hi ha dubte que es tracta d'un pla estratègic ambiciós, d'un àmbit força global, que sembla anar en la línia de sostenibilitat que abans comentàvem: abans de fer qualsevol projecte cal avaluar les possibilitats d'assumir-lo. Altrament, o bé provocarem un dany irreversible a algun sector econòmic o social del nostre país, o bé estarem davant d'un simple paper mullat destinat a dormir el son dels justos en un dels confortables calaixos de la nostra Administració.

Demanam avui que l'Agenda 2020 no sigui paper mullat, i que es persisteixi en aquesta empenta inicial de manera que, gradualment, es doni traducció normativa a les propostes que s'hi contenen. També voldríem remarcar, però, que si bé és cert que les programacions a llarg termini tenen força interès (i que cal reconèixer que a casa nostra rarament han superat l'estadi de les intencions preliminars) convé a la vegada no oblidar que cal tenir present el curt

termini, els problemes quotidians, el dia a dia de la gent.

Des de CDA + Segle XXI pensem que cal fer un esforç per apropar la política al conjunt de la societat: el polític ha de parlar clar, i ho ha de fer amb el mateix llenguatge que la resta de la societat. Però si es vol fer realitat la vella aspiració d'apropar la política a la gent, el que hem de fer, sobretot, és escoltar i recollir les demandes dels ciutadans, les seves inquietuds reals, per tractar de donar-hi solució. Això és el que hem procurat fer durant el que portem de legislatura amb les nostres preguntes parlamentàries. Hem tractat, modestament, de traslladar al Consell General i al Govern les inquietuds més quotidianes dels ciutadans, lluny de crispacions i de tensions innecessàries.

Un debat global sobre el pressupost no pot quedar desvinculat de les qüestions econòmiques que afecten el nostre país. I, a la vegada, una reflexió sobre l'economia ens ha de portar inevitablement a parlar del nostre entorn. Una política exterior raonable, -sostenible, podríem també dir-, passa per ser conscients de la nostra pròpia manera de ser, en termes de país petit, fronterer i d'acollida. I a partir d'aquí, una política exterior raonable ha de passar per mantenir l'equilibri i una molt bona relació de veïnatge amb els països del nostre entorn.

A més, hem de tenir en compte que no es pot viure, avui, d'esquenes a la globalització. Cal reconèixer que alguns sectors s'han posat al dia, però també hem de dir que una part del país sembla que visqui sense considerar els importants canvis que defineixen el món del segle XXI. Cal tirar endavant un nou marc societari, -més transparent-, així com una política gradual d'obertura en matèria d'inversions estrangeres, amb l'objectiu que el nostre país pugui acabar signant, amb els països veïns, acords per evitar la doble imposició. I, com a conseqüència de tot això, cal aconseguir deixar d'aparèixer a determinades llistes de paradisos fiscals.

Tots aquests canvis, molt importants, s'han de fer amb un objectiu molt clar: fer que la nostra societat continuï sent activa i competitiva, en base a un mercat de treball que ha de ser el més dinàmic possible. No hem d'oblidar la següent dada: durant l'any passat, el 2006, han nascut 801 infants a Andorra. És pensant amb ells que hem d'encarar totes les transformacions que hem esmentat. Tenim una població molt jove i hem de dedicar tots els esforços possibles per tal que, ja des d'ara, puguin rebre una bona formació i per tal de crear llocs de treballs adequats a la seva qualificació, amb l'objectiu que en el futur es puguin guanyar la vida. Una societat dinàmica i competitiva genera per ella mateixa benestar social.

Volem també fer un breu esment de les polítiques de medi ambient: és aquest un aspecte bàsic dins el nostre programa de sostenibilitat. Hem de preservar el nostre patrimoni natural, en aquest sentit, ens sembla fonamental impulsar les activitats agrícoles i ramaderes per a millorar la qualitat de vida dels ciutadans i dels visitants, avui i en un futur. Per tant hem d'evitar el creixement urbanístic descontrolat. I també hem de considerar que, donades les nostres dimensions, únicament a través de polítiques eficients en matèria de preservació del medi ambient podrem mantenir unes necessàries bones relacions amb els veïns: lluny han de quedar les polèmiques generades per les exportacions de terres i de residus. I a més, ens cal aconseguir d'una vegada per totes que els nostres rius baixin nets, tant per la nostra pròpia qualitat de vida com per mantenir el bon veïnatge.

Volem fer també esment, encara que de forma breu, de l'apartat d'ingressos. En l'anterior debat de totalitat del pressupost expressàvem la nostra satisfacció pel desenvolupament de determinades mesures fiscals (modificació de la Llei de l'ITP, impost sobre les plusvàlues immobiliàries, aplicació dels impostos indirectes) de cara a tractar d'augmentar la capacitat recaptadora de l'Estat. Volem, però, fer avui un toc d'atenció en relació amb l'expansió del nostre sistema fiscal. I ho volem fer també en base al criteri de sostenibilitat. Els impostos han d'afavorir la competitivitat econòmica, han de promoure el desenvolupament del sistema econòmic i social, que estan, els dos, íntimament relacionats. En cap cas poden tenir un efecte contrari: els tributs, encara que estiguin establerts amb tota la bona voluntat del món, no poden ofegar el creixement econòmic. Amb els impostos que s'han creat els darrers anys s'està demanant un important esforç als empresaris i ciutadans d'aquest país. Cal anar-ho digerint poc a poc. No podem demanar més esforços a la gent dels que siguin assumibles. El sistema fiscal ha de ser també sostenible, ha de ser un element incentivador del desenvolupament. En aquest sentit, pensem que cal anar desenvolupant-lo gradualment, creant les condicions idònies per tal que es puguin anar adaptant a una nova realitat tributària.

De tot això, i de més coses, es parla quan s'examina un pressupost. Ja hem dit en d'altres ocasions que el pressupost de l'Estat és una expressió numèrica de la voluntat política d'un govern i del seu sistema de prioritats. Hem de dir que estem raonablement satisfets amb el Projecte presentat pel Govern; en el que hi podem trobar recursos suficients per a desenvolupar l'activitat pública en els àmbits que hem esmentat en la present intervenció.

Però cal tenir en compte que un pressupost no és només una previsió d'ingressos públics ni un conjunt de partides pressupostàries que estableixen cap on anirà la despesa pública. Quan un parlament aprova un pressupost està atorgant confiança política al govern que ha elaborat el projecte de pressupost. Així doncs, cal plantejar també com es vol que s'executi un pressupost i amb quin tipus de sensibilitat i d'eficàcia es vol que es construïxin les polítiques públiques que del propi pressupost es deriven. És per això que la nostra intervenció d'avui ha estat més centrada en aspectes qualitatius que no quantitius. Hem tractat de trametre, en base al nostre plantejament programàtic basat en una noció àmplia i centrada del concepte de sostenibilitat, com volem que s'executi el pressupost des del Govern.

Volem afirmar, també, que el nostre compromís amb l'estabilitat política, expressat al llarg d'aquesta legislatura, es manté. Un pressupost no només va en benefici del govern que l'ha d'executar, sinó del conjunt de la societat. És per això que la nostra actitud sempre és especialment constructiva en el marc d'un debat pressupostari. Però, a la vegada, no podem deixar de banda que estem davant d'una negociació amb la majoria. Una negociació de la qual en pot dependre l'estabilitat política de la resta de legislatura, i de la qual esperem que en surti el compromís de desenvolupar, en els diferents àmbits de l'Administració, un sistema de prioritats adequades al bon funcionament del país i als criteris de sostenibilitat als que abans ens hem referit. I del resultat d'aquesta negociació en dependrà, també, el grau de confiança política que CDA + Segle XXI està disposat a concedir al Govern a l'hora d'executar el pressupost que ara examinem. És per això que, avui per avui, un cop feta una valoració moderadament positiva del Projecte de pressupost presentat pel Govern i a l'espera del resultat de la referida negociació, hem decidit abstenir-nos davant de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Continuariem, doncs, amb el torn dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Liberal intervé la Sra. Conxita Marsol. Teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de pressupost que ha presentat el Govern d'Andorra del qual debatem l'esmena a la totalitat

en aquesta sessió de Consell, és un projecte realista, que potencia el creixement, i dóna els mitjans econòmics per aplicar la política que els liberals pensem que és la necessària per a Andorra, i amb la que vam basar el nostre programa electoral. Una política per aconseguir uns nivells de benestar més alts, major cohesió social, major sostenibilitat ambiental, una millor mobilitat i una política social eficient i sostenible.

Constatem que aquest pressupost està elaborat d'acord amb els criteris socials, polítics, econòmics i financers que el Grup Parlamentari Liberal considera encertats. Uns criteris que s'ajusten als compromisos electorals contrets i que ens han de permetre disposar del pressupost que Andorra avui precisa.

Per tant, aquest grup parlamentari donarà suport al pressupost presentat pel Govern.

Un pressupost que es caracteritza, bàsicament i com a punts més importants des de l'entendre d'aquest grup parlamentari, per la disminució del dèficit, la potenciació de les inversions, l'increment dels ingressos i la contenció de la despesa.

Entrant al detall de cada un d'aquests punts importants a destacar del pressupost 2007, he de dir que aquest pressupost preveu una clara disminució del dèficit. Un dèficit que es fixa en 16,5 milions d'euros. El que representa 30 milions menys que l'exercici anterior i que mostra la decisió del Govern d'arribar al dèficit zero, que és un dels principals objectius que a nivell pressupostari ens vam marcar els liberals per aquesta legislatura.

Una disminució de dèficit que s'aconsegueix amb una contenció de la despesa i amb un increment dels ingressos. Uns ingressos que creixen el 26,4% respecte l'any anterior, concretament es preveu una recaptació total de més de 370 milions d'euros. Aquest increment a nivell d'ingressos mereix una atenció especial. Com he dit, es preveu recaptar un total de més de 370 milions d'euros. Això suposa un increment del 26,4% respecte el pressupost de l'any 2006. Increment que s'ha aconseguit com a conseqüència de l'aplicació de la política liberal dels darrers anys, que amb l'aprovació de les lleis dels impostos indirectes, de la Llei d'increment de l'ITP, i l'aprovació fa pocs dies de la Llei de plusvàlues, ha fet possible que en aquest pressupost es pugui preveure un augment d'aquests ingressos.

La contenció de la despesa de funcionament, tot i ser minsa, és significativa, i aquest grup la valora molt positivament.

Quant a la despesa corrent, decreix un 1,77%. Fet pel qual, el Grup Parlamentari Liberal felicita el Govern i li demana que continuï en aquesta línia, fent encara, això sí, més efectiva aquesta contenció

en aquells capítols on sigui possible, especialment en el capítol 1 de personal, que tot i que creix menys que l'any anterior, i això és molt positiu, -l'any 2006 va créixer un 23% i l'any 2007 un 21%-, entenem que s'hauria de limitar a la contractació del personal estrictament necessari, i ajustant la despesa a les necessitats reals.

Aquesta contenció de la despesa i l'increment dels ingressos han de permetre arribar a equilibrar en pocs exercicis el pressupost. Un pressupost que aposta per potenciar les inversions.

El pressupost previst per a les inversions reals creix d'un 13,83%, que s'hi destinen 126 milions a inversions per la construcció d'infraestructures, continuant en la línia dels darrers anys, que ha permès, per exemple, aquest passat curs 2005-2006, -curs escolar em refereixo-, es posés en funcionament com a punt molt significatiu l'escola de la Massana. Una escola de primer nivell per preparar els infants d'Andorra en un marc de qualitat i amb una educació d'excel·lència. Que el maig del passat 2006 entrés en funcionament el túnel del Pont Pla amb els seus accessos que s'ha demostrat, només obrir-se, que ha estat un gran encert de la política liberal en aquest camp, tot i les crítiques sistemàtiques que va tenir per part d'alguns partits polítics del país. Un túnel que ha canviat totalment la qualitat de vida de les persones que resideixen a les parròquies d'Ordino i de la Massana, i també a les parròquies centrals. El desdoblament de la carretera nacional a la zona de la Margineda-Santa Coloma, que amb l'obertura del vial ha millorat i agilitzat l'accés a la capital des de Sant Julià de Lòria.

Creiem que la línia de promoure la inversió pública és encertada, i és el deure de tota administració que vulgui un país modern i adequat a les necessitats actuals. Dotar les inversions per disposar de les infraestructures que Andorra necessita és obligació política i pressupostària del Govern.

La dotació per les infraestructures bàsiques és molt important, més de 96 milions d'euros, i té com a finalitat millorar la mobilitat, aconseguir una educació d'excel·lència, un millor medi ambient, facilitar l'accés a la cultura, etc. Dintre d'aquestes inversions vull assenyalar les següents a títol d'exemple.

Per la millora de la mobilitat, que és un dels grans reptes d'aquesta legislatura, es destinen: quasi 48 milions d'euros al túnel dels dos Valires; al vial de la Unió 2.860.000; al desviament de Sant Julià 6.120.000; a la rotonda Miquel Mateu, a Escaldes, 4 milions; al túnel del Solà d'Andorra la Vella-Aixovall 1.500.000; al desviament de la Massana

7.200.000; a la cruïlla del Serrat a la sortida d'Ordino 1.560.000 euros; al pont de les Molleres 1.700.000 euros, i així moltes altres.

El medi ambient també és un dels principals actius d'aquest país, i veiem positivament com el projecte de pressupost que avui analitzem hi destina unes partides importants. Podem destacar, també a títol d'exemple, les previsions que fa el pressupost pels projectes a nivell de construcció de depuradores (1.300.000 euros) o construcció de col·lectors (2.000.000 d'euros).

El pressupost d'inversió a nivell d'educació continua sent important, perquè creiem que els infants i joves mereixen tots els esforços per tenir unes instal·lacions que els permetin assolir la millor formació. Així és preveu l'acabament del nou centre de secundària de la Vall Nord amb 2.000.000 d'euros; la continuació dels treballs del nou centre de secundària de la Vall d'Orient amb 2.100.000 euros; la remodelació de l'edifici d'Aixovall per les noves dependències dels centres de formació professional 2.100.000; i l'ampliació del centre escolar a Canillo 1.200.000.

Aquests són els trets més importants des del nostre punt de vista del pressupost per a l'any 2007 del Govern d'Andorra a nivell d'inversions reals.

Quant a les despeses de funcionament, analitzats els capítols i partides que es destinen a despeses, hem constatat que el pressupost creix marcant unes clares prioritats que passen per la política social, destinant la major part a educació, accés a l'habitatge, l'esport, la sanitat, el medi ambient, polítiques d'atenció a la dona, a la gent gran, als infants, tenen també un paper molt important les dotacions per turisme, la seguretat ciutadana i la justícia.

Les polítiques d'habitatge compten amb un pressupost de 2 milions d'euros, fet que demostra la voluntat de continuar incidint en facilitar l'accés a l'habitatge i millorar la borsa de l'habitatge.

Educació, i veiem amb molt bons ulls, com aquest pressupost, incidint en el seu caràcter social, aporta partides per continuar potenciant l'educació. L'educació és un dels pilars fonamentals de tot país, i molt especialment d'un país amb tants infants i joves com el nostre. Estem d'acord que no es limitin els esforços en el camp social. El pressupost del 2007 preveu un increment de 25 persones a nivell d'educació, bàsicament ensenyants. En educació tots els esforços pressupostaris donaran resultat, el resultat que permetrà que els nostres joves i infants tinguin les màximes oportunitats en la seva formació, per fer d'ells generacions d'emprenedors, de professionals, i en general, d'adults capacitats i responsables.

L'esport és una activitat important i social dins del pressupost, 7 milions d'euros per l'esport destinats a les polítiques socials o subvencionades d'entitats esportives, i especialment a potenciar i a facilitar l'esport entre els infants i els joves d'Andorra com a complement de la seva educació i del seu desenvolupament personal.

La sanitat. Andorra disposa d'un sistema sanitari, d'un servei mèdic de primer nivell, un servei de gran qualitat, i volem que aquest sistema es mantingui i es millori. El fet que el pressupost presenti un increment d'un 19% respecte al pressupost de l'any anterior, marca una clara voluntat de continuar mantenint aquest nivell i de millorar-lo, i continuar oferint així als ciutadans d'aquest país la millor qualitat a nivell sanitari, perquè aquests són els grans actius d'un país i els punts principals per poder dir amb la boca ben gran que tenim qualitat de vida, i que el Govern liberal treballa per millorar-la, i obté resultats.

A nivell social això són fets i no paraules, i aquests fets permeten tenir un excel·lent sistema sanitari, un medi ambient que millora, una educació d'excel·lència i per a tothom, millor mobilitat, un sistema de seguretat social segur, oportunitats d'accés al treball en igualtat, grans possibilitats de lleure.

El turisme. El principal motor del país és el turisme. Andorra rep més de 10 milions d'habitants durant l'any. És una xifra important i que ens col·loca com un dels destins més turístics del món. Veiem amb satisfacció com el pressupost de l'any 2007 creix pel que fa l'atenció al turisme, i estem plenament d'acord que és necessari potenciar aquest sector explorant alternatives complementàries a les tradicionals. En aquest any difícil degut a factors externs, com és la manca de nevades, és quan es constata que hem de treballar en altres alternatives i la creació de la societat andorrana turisme, que esperem que ben aviat sigui una realitat, amb una dotació pressupostària de 8 milions d'euros, ha de ser una gran eina per la coordinació nacional d'institucions, associacions, empresaris, hotelers, restauradors, comerciants, professionals. És a dir, la gran majoria del país, per aconseguir donar a Andorra el distintiu de país turístic amb oferta diversificada, on tothom trobi el seu espai, on sectors com els de l'agricultura també tinguin possibilitat de reconversió, sense deixar d'incidir en la preservació del nostre entorn i del nostre patrimoni.

Les campanyes publicitàries per la promoció d'Andorra són necessàries pel creixement del sector, i ens felicitem que el pressupost d'aquest any les prevegi.

També considerem molt encertada la dotació pressupostària de suport al teixit empresarial d'Andorra, que englobat amb l'Agència 2020, preveu més de 4 milions d'euros per l'agricultura, 4.200.000 euros pels projectes estratègics de transport, 1.200.000 pel control i el desenvolupament d'activitats econòmiques, entre altres punts.

La seguretat ciutadana és un dels capítols importants del pressupost, al que es destina una dotació gran, concretament de 25.500.000 euros. Tampoc, en aquest apartat s'han de limitar els esforços per continuar millorant la seguretat. És important dotar els cossos dels mitjans necessaris i el pressupost ho preveu.

La justícia. Dotar la justícia dels millors mitjans és un esforç per poder oferir la màxima seguretat jurídica, en el mínim de temps i amb eficiència. El pressupost de justícia s'incrementa d'un 8% respecte al de l'any 2006. És una clara mostra de la sensibilització del Govern, i estem convençuts que l'esforç en el proper pressupost encara serà més important.

La incorporació aquest any, per exemple, l'any 2007, d'un nou batlle, concretament l'onze i el de família, és la clara mostra de sensibilitat liberal per la justícia, i demostra la voluntat de donar una especialització i millor assistència i eficiència a les qüestions de família.

Aquests són alguns dels punts més significatius que hem volgut destacar d'aquest Projecte de pressupost 2007. Un Projecte de pressupost, que com hem dit, el Grup Parlamentari Liberal defensa i recolza, perquè és un bon pressupost. El pressupost que l'Andorra real necessita.

Un cop analitzat la totalitat del pressupost presentat pel Govern, i al que aquest grup parlamentari dona tot el suport, vull, abans d'entrar a l'esmena a la totalitat que ha presentat a aquest Projecte de pressupost el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, assenyalar que aquest grup parlamentari que represento li satisfà especialment veure que els companys de CDA + Segle XXI reconeixen que, en general, aquest pressupost és un bon pressupost, que es pot millorar. I li agraïm el seu suport i, sobretot, la seva crítica constructiva.

Entrant a l'esmena a la totalitat del Grup Socialdemòcrata, he d'assenyalar que els arguments que ens ha exposat per defensar aquesta esmena no ens han convençut. Suposo que no és cap sorpresa per a vostès, com no ho ha estat per a nosaltres, veure com, una vegada més, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata presenta una esmena a la totalitat al Projecte de llei de pressupost que ha elaborat i presentat el Govern liberal d'Andorra.

Els arguments que ha utilitzat per defensar aquesta esmena no els compartim. Són uns arguments repetitius, que no aporten cap novetat als arguments que ja ens estem acostumant a escoltar en aquest Consell, i amb els quals no hi estem d'acord.

I no hi estem d'acord perquè a diferència del que vol fer-nos creure el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, nosaltres estem convençuts que el Projecte de pressupost, sí és un projecte que respon a les necessitats reals que avui té Andorra. Un pressupost elaborat en base al programa liberal, el qual, els ciutadans van fer confiança per governar el país. Una política liberal que també està portant a terme les reformes econòmiques que el país necessita per poder competir a nivell internacional en millors condicions. L'aprovació de les lleis econòmiques, que esperem que sigui una realitat durant aquesta legislatura, suposarà la modernització i l'adaptació dels estàndards europeus amb el manteniment d'una pressió fiscal baixa, i això ens ha de portar a fer les nostres empreses més competitives i arribar a formar els convenis de doble imposició. Com també esperem fer realitat, i en això estem treballant amb contundència, la política sociolaboral que el país necessita i que comportarà que millori la qualitat de vida.

Quant al caràcter social del nostre pressupost, vostès diuen que el nostre pressupost no és social. No podem compartir de cap manera aquesta afirmació que s'han entestat a fer-nos cada vegada que agafen la paraula.

Nosaltres sabem que aquest és un pressupost que respon a les necessitats socials que existeixen a Andorra, i que són les que s'han de cobrir de manera adequada. La nostra política és la de donar la cobertura social a les persones que ho necessiten. Així de clar.

Com a serveis socials de base, des del Ministeri de Benestar, s'han contemplat unes previsions en base a les necessitats que s'han cobert durant l'any 2006, i tots els projectes que contemplen prestacions s'han previst com a crèdits ampliables per poder cobrir les necessitats si arriben a sorgir.

Dit això, puc assenyalar a títol d'exemple, -el Govern ja hi entrarà més a fons en la qüestió que li pertoca-, que des dels serveis socials de base s'han atès 1.400 usuaris, s'han atorgat 300 ajudes anuals a nivell de socialització dels menors, activitats extraescolars, guarderies, ajuts de manutenció i ajuts socials d'habitatge. S'apliquen programes socioeducatius, programes d'inserció laboral, el pla d'atenció a la dona també mereix una atenció especial, s'ha creat un equip integral d'atenció a la víctima de violència domèstica amb quatre noves incorporacions. S'han

fet ajudes directes, cursos d'autoestima per a les dones, se les ha allotjat i s'han tractat i assistit tots els casos que s'han tingut coneixement. Dins d'aquesta atenció també es realitzen campanyes de sensibilització, aquestes sí generalitzades i a diferents nivells.

La gent gran és un dels col·lectius pels que sentim una especial sensibilització, i aquest pressupost inclou les dotacions necessàries per continuar els programes de promoció social de la gent gran, per continuar el programa de l'Incerso amb Espanya, per exemple, que esperem que el fet que el gran retard que està patint l'aprovació del pressupost 2007, després de les diferents tècniques dilatòries realitzades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, totes previstes reglamentàriament, això sí, no impedeixin al Govern continuar amb aquest programa.

A nivell social es preveuen, també, i s'atorguen pensions no contributives, totes elles a persones que les necessiten. L'any 2007, 247 pensions. S'ha previst en aquest pressupost 900.000 euros en aplicació de la Llei de mesures urgents de la seguretat social pel que fa a les pensions de jubilació i vellesa.

Els infants. Aquest pressupost liberal té una especial cura pels infants en perill amb les corresponents previsions per facilitar la seva atenció. Hi ha previsió per atendre 150 infants, i està previst la possibilitat d'ampliació per si lamentablement creixen les necessitats.

S'incrementa el pressupost del CAI, -el Centre d'Atenció als Infants-, que està realitzant una gran tasca i que mereix l'atenció pressupostària que precisa. Aquesta és la política social que el Govern està fent i que el Projecte de pressupost preveu.

L'accés a l'habitatge, també, és una crítica constant des de les files del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i jo els hi puc dir que és una de les prioritats d'aquest Govern, perquè creiem que tothom té dret a tenir un accés a un habitatge digne, i el pressupost així reflecteix els esforços que estem fent en aquest sentit.

No puc estar d'acord amb la seva crítica injustificada de la política liberal pel que fa a l'accés a l'habitatge. El pressupost del 2007 consolida les ajudes a l'habitatge preveient els imports necessaris per fer front a les demandes que existeixen, perquè com he dit, i vostès saben, el pressupost no deixa de ser una previsió, partint de les demandes que s'han produït els darrers anys. Concretament els hi diré que han estat 600 les sol·licituds per aquestes ajudes durant l'any 2006, de les quals més de 500 han rebut o estan rebent les corresponents ajudes. També es preveu a nivell d'accés a l'habitatge continuar treballant amb

la borsa d'habitatge, així com els ajuts a la rehabilitació. S'han previst i s'apliquen, també, les excepcions tributàries per facilitar aquest accés.

El medi ambient. El medi ambient, doncs, sí que està present. Està present al pressupost i diria de forma important. És una de les prioritats liberals i el pressupost hi destina més de 22 milions d'euros, un 10% més que l'any anterior.

La sanitat, com ja he dit en la meua intervenció, té un important increment, un 19% en el pressupost 2007, perquè tot i que sabem que tenim una bona sanitat de la que ens sentim orgullosos, per la qual hem estat treballant durant molts anys, estic d'acord amb el que ha manifestat el Sr. Tarrado, no podem adormir-nos, i aquesta sanitat l'hem de continuar potenciant i millorant. I per això aquest pressupost hi preveu un increment important.

I pel que fa a les inversions. No coincideixo pel que fa a les inversions amb la posició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Diuen que són limitades. Nosaltres pensem que es potencien, especialment a nivell d'educació i de mobilitat, tal com he dit, i han previst en aquest pressupost el necessari per continuar millorant-les, i avui són una realitat i ho continuaran sent.

En conclusió i per acabar, dir que el Grup Parlamentari Liberal votarà en contra de l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de pressupost 2007. I hi votarà en contra perquè estem convençuts que el pressupost que ha presentat el Govern és el que l'Andorra real necessita. Un pressupost que redueix el dèficit, encaminant amb decisió l'equilibri pressupostari a la fi de la legislatura. Un pressupost que creix en ingressos, amb un increment del 26,4% respecte a l'any anterior, i això degut a la política liberal dels darrers anys que inclou, entre d'altres, la implantació dels impostos indirectes. Un pressupost que incrementa les inversions en infraestructures bàsiques. Un pressupost que marca una clara voluntat de millorar la política social incrementant la despesa en els termes necessaris per aconseguir els objectius marcats. En definitiva, un pressupost per una Andorra més social amb més qualitat de vida, amb millor seguretat ciutadana, millor sanitat, amb una educació de primer nivell, un medi ambient protegit, millor mobilitat, facilitats per l'accés a l'habitatge. Un pressupost que permet una política de Govern dirigida a fer d'Andorra un país solidari, competitiu i de qualitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol per la seva intervenció.

Entraríem, doncs, al torn d'intervenció del Govern.

Intervé el Sr. Ferran Mirapeix, ministre de la Presidència. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Els pressupostos de l'Estat són l'eina política i econòmica bàsica del Govern, mirall de la política econòmica i social d'un Estat. Han de coincidir amb el disseny de país refrendat per la majoria de la ciutadania que va creure, i creu encara, amb el nou impuls de la nostra opció política. Un nou impuls amb una visió clara de país, un nou impuls que farà que Andorra continuï sent un país modern, pròsper i solidari, i que generi una millora del conjunt de la societat amb igualtat d'oportunitats amb uns nivells de benestar més alts i amb més cohesió social.

Una Andorra que assoleix aquest model social a base d'un creixement estable, eficient i competitiu de la seva economia, sota una pressió fiscal moderada que permeti donar resposta als reptes de la globalització. Una economia creadora de llocs de treball i generadora de riquesa que ofereixi als seus joves oportunitats de treball futures en el seu propi país.

Els pressupostos del 2006 ja reflectien aquesta visió amb uns compromisos clars que s'estan assolint: la millora de la circulació interna del país; una política d'habitatge orientada al dret d'escollir lliurement un habitatge i un lloc de residència habitual i permanent d'acord amb els preceptes de la Constitució; una política social efectiva que atengui a les necessitats reals dels nostres ciutadans; una política sanitària en contínua millora, una política educativa que potencia la recerca i consolida, entre altres, la preparació de la nostra joventut pels reptes del futur; una sèrie de mesures econòmiques i legislatives que fan que la nostra economia gaudeixi d'un nou impuls; i per últim, uns nivells de seguretat ciutadana que se situen, i volem que continuïn situant-se, entre els millors del món.

Els pressupostos del 2007, com vostès bé han dit, són continuistes pel que fa a aquests objectius. Però són ambiciosos pel que fa al temps d'execució d'aquests objectius. I és per aquest motiu que les despeses totals creixen un 13,82%, ja que el Govern dedicarà més recursos per assolir aquests objectius més ràpidament.

L'economia és un dels pilars fonamentals de l'Estat i del benestar dels nostres ciutadans. Sense una economia sanejada, les diferents polítiques

orientades al benestar esdevenen difícils si no impossibles. És per això que les iniciatives destinades a impulsar i mantenir l'economia tenen una especial relleu, no només amb els pressupostos d'Andorra, sinó amb els pressupostos de qualsevol altre país. La incidència de l'economia en el benestar dels ciutadans es posa de relleu amb un índex, que és la taxa d'atur, on la mitja europea se situa al 7,7%, i a Andorra, amb unes previsions, se situaria en un 1% com a màxim.

Una altra mesura, d'aquesta, la nostra economia, seria el manteniment per enèsim any consecutiu del guany en poder adquisitiu dels treballadors del nostre país, que aquest guany en poder adquisitiu se situaria aquest any en un 2,6%.

La reducció del dèficit assolit en aquest pressupost permetrà aconseguir estimular la iniciativa privada i, alhora, també, mantenir una pressió fiscal baixa que ens permeti competir en un entorn cada vegada més global. Actualment, aquesta pressió fiscal a Andorra se situaria en un 20% del PIB, que és estar a la meitat de la mitjana europea.

La represa econòmica a la zona euro és una realitat després d'una sèrie de recuperacions fallides. La caiguda dels preus del petroli han portat la inflació per sota del 2%, -mitja europea. Ens trobem, doncs, davant d'un escenari de creixement estable en els propers dos anys, amb una inflació moderada que cal aprofitar. En diversos països europeus ens trobem que els mercats immobiliaris ja no jugaran l'important paper que han jugat en els darrers anys, com ha estat el cas d'Andorra. Tot i que aquestes correccions no haurien de ser causa de preocupacions.

Amb la mesura que l'oferta turística d'Andorra s'adreça fonamentalment a Espanya i França, té interès considerar-ne l'evolució recent i les previsions d'aquests països. França ha tingut l'any 2006 un creixement moderat, -2,1%-, encara que superior al dels darrers anys. Aquest creixement s'espera que es mantingui al llarg del 2008 i 2009.

La inflació s'ha mantingut força moderada i aquesta tendència també s'accentuarà en els propers dos anys. A Espanya ha crescut una mica més que a França, -un 3,7%-, i s'espera que el creixement es mantingui encara més moderat que els propers anys. Cal destacar, però, l'increment de despesa de consum privat, en el cas d'Espanya, respecte als anys anteriors, que està a un 3,4% respecte al 2006, *versus* el 2005 i 2004, que estava a un 4,2%.

A Andorra i a falta de les darreres dades de l'any, podem dir que s'ha moderat el creixement del mercat laboral, però que continua creixent en un 2,7%.

Han crescut per sobre de la mitjana els sectors primaris, el sector industrial, el sector serveis empresarials, l'Administració i la sanitat.

Cal destacar els guanys del poder adquisitiu al llarg de l'any, diferència entre l'augment del salari mitjà i l'IPC que se situa en un 2,6%. Fruit d'aquest creixement dels salaris, el creixement de la massa salarial s'ha mantingut a nivells similars als dels darrers anys. Les importacions, com vostè ha dit bé, han caigut en termes nominals un 1,7%, però cal remarcar l'existència de factors cojunturals, que una vegada s'estabilitzin podran permetre una recuperació de les xifres a curt termini. Com han estat la caiguda de les importacions de tabac i alcohols, la climatologia adversa i la introducció de la imposició indirecta, que té un impacte puntual a l'any en el qual s'introdueix.

Tot i la introducció de l'ISI, el creixement dels preus al llarg de l'any ha estat moderat amb un 3,2%. Cal esperar que al llarg de l'any 2007 es recuperin posicions respecte als països veïns, ja que la introducció d'un nou impost té un efecte limitat en el temps.

L'aprovació dels tres projectes de llei econòmics entrats al Consell durant l'any 2006, conjuntament amb la preparació dels projectes de llei de l'impost general indirecte, que han de refundre tots els impostos indirectes, i l'impost de societats, -que són prioritats legislatives d'aquest Govern per a l'any 2007-, permetran establir les bases perquè el nostre país pugui competir internacionalment en condicions avantatjoses a través de la firma d'acords de doble imposició amb intercanvi d'informació.

S'ha de remarcar que aquestes lleis destinades a millorar la competitivitat de l'economia van acompanyades d'un conjunt de mesures destinades a impulsar alhora els sectors tradicionals com són: el comerç i el turisme.

El dèficit previst en el pressupost del 2007 és de 16,5 milions d'euros. Aquesta quantitat correspon al nostre compromís ferm d'equilibrar els pressupostos de l'Estat en els propers anys. Aquest dèficit se situa en un 0,7% del nostre PIB, i l'endeutament teòric del Govern, i no de les altres administracions sumant, però del Govern, se situaria en un 15,6% del PIB.

És amb aquesta visió general del nostre país i de les economies del nostre entorn que hem dissenyat els pressupostos de l'Estat pel 2007. És en aquests moments que l'Estat ha de proposar iniciatives pressupostàries econòmiques, que ens ajudin a mantenir els nivells de creixement assolits fins la data, i el repartiment de la riquesa generada al nostre país entre tots els nostres ciutadans.

Les iniciatives de caràcter econòmic proposades en els pressupostos del 2007 representen una despesa total de 131,7 milions d'euros. Un 34% del total del pressupost del 2007.

L'augment en relació amb el pressupost del 2006 és de 39,6 milions d'euros. Xifra que representa un increment del 43%.

Cal destacar amb especial èmfasi les propostes pressupostàries del Govern amb els programes següents.

Infraestructures bàsiques i de transport, pilar bàsic i estructural de la nostra economia per la possibilitat del nostre propi creixement econòmic, per tal de permetre a la iniciativa privada assolir sense entrebancs els seu potencial real. Per a la millora de les infraestructures bàsiques i de transport hem destinat una dotació pressupostària de 96,2 milions d'euros, 58,5 milions d'euros van ser destinats l'any 2006, i això representa un increment del quasi el 25% sobre el pressupost de l'any passat.

Cal destacar el programa 5125, Pla sectorial de noves infraestructures viàries, amb una dotació pressupostària de 58,88 milions d'euros que representa un augment del 130,13% sobre el pressupost de l'any anterior.

Com vostè bé ha dit, hi ha una certa preocupació al país reflectida per la Cambra de Comerç, i el suport que ha de donar i que dona el Govern a través d'aquests pressupostos al teixit empresarial ha de ser total. I per això dotem de 31,4 milions d'euros, dotem una partida pressupostària pel desenvolupament d'aquest teixit empresarial del nostre país.

Aquí ens agradaria destacar diferents programes. El primer és el programa 7131 destinat al sector ramader on ja hi ha un increment del 10,43% sobre el pressupost de l'any anterior. Programa 7321, Promoció turística exterior, destacar el projecte, com ha fet la presidenta del Grup Liberal, Projecte Andorra Turisme, un pressupost de 8,1%, i dic aquí també, amb la promoció turística exterior, si a més fem números sobre el pressupost liquidat el 2006, l'augment seria d'un 63,1%. Programa 6216, 1,2 milions d'euros pel desenvolupament d'activitats econòmiques amb un augment del 31,93%. O els 4,9 milions d'euros destinats al control aranzelari.

Això seria quant a les mesures econòmiques.

I ara passaria a detallar el que serien les iniciatives de caràcter social que aquests pressupostos contenen.

Aquestes iniciatives estan destinades a mantenir la cohesió i el benestar de la nostra ciutadania, i tenen una importància capdal, tant en termes qualitius com a quantitius. Es tracta de mantenir i

augmentar els nivells de benestar que gaudeixen els nostres ciutadans. Les iniciatives de caràcter social han estat dotades d'un total de 112,7 milions d'euros, un 29,1% del total del pressupost del 2007. Suposen un 3% de creixement respecte a l'any 2006. Cal ressaltar que les despeses de caràcter social representen un 32% del pressupost, mentre que a Espanya vénen a representar al voltant del 29% del pressupost. Això representa en el cas d'Andorra aproximadament un 5,2 del PIB. I ens agradaria destacar les següents.

Medi ambient. Medi ambient dir que tota activitat econòmica ha de ser respectuosa amb la protecció del medi ambient, un dels actius més importants del nostre país. És per aquest motiu que el Govern destinarà 22,1 milions d'euros a preservar el nostre entorn, un 6% del pressupost i un 10% més que l'any anterior. Aquí, destacar el projecte 021 del departament 655, per exemple, Gestió de residus amb 9,3 milions d'euros.

Educació. L'educació és un dels grans eixos del nostre pressupost. Aquest any disposa de crèdits pressupostaris per valor de 61,1 milions d'euros, que representen un 15,8% del total del pressupost 2007. I quant a l'afirmació que amb el pressupost d'inversió, aquest s'ha vist reduït, que és cert, sobre el de l'any anterior, especificar que, concretament, a la Vall d'Orient, a Encamp, s'han retallat 2,4 milions d'euros que s'han traslladat al pressupost 2008, on a banda dels 4 milions ja previstos s'ha proposat ampliar 5,1 milions la partida existent. Pel que fa a la Vall del Nord, Ordino, els 0,5 milions d'euros corresponents a l'avançament de l'obra que hi ha hagut aquest any, i al 2007 només seran necessaris, perquè hi ha hagut avançament d'obra aquest any, 2 milions d'euros per a l'acabament de la mateixa. I és possible que la posada en funcionament es faci abans del que era previst i s'avanci al 2007. I pel que fa Canillo, la partida retirada el 2007 es troba en l'augment de la mateixa partida el 2008. El motiu d'aquesta recol·locació d'aquesta partida està en què els terrenys amb els quals s'ha de subscriure o inscriure l'escola de Canillo són terrenys que vénen cedits pel propi Comú, i per tant, hi ha un pas previ que és la pròpia aprovació del pla d'urbanisme de la Parròquia de Canillo.

Quant a altres programes del Departament d'Educació ens agradaria ressaltar el programa 4221, Ensenyament, que augmenta un 11,3% i se situa en 46,5 milions d'euros. L'augment del programa 4223, Ensenyament universitari, que se situa amb un increment del 18% i amb 2,5 milions d'euros. O per exemple, pel que fa a l'Escola Nostra Senyora de Meritxell, projecte 119 del departament 510, que té un augment del 8,23%.

Quant a benestar social, el benestar continua estant al centre de les propostes del programa liberal, i es reflecteix en el pressupost de l'exercici 2007, amb una dotació pressupostària de 28 milions d'euros destinats a la sanitat i a la protecció i promoció social. La xifra representa un increment de 3,4 milions d'euros en relació amb el pressupost de l'any anterior.

Destacar varis programes que vostè també ha mencionat abans. Programa 3221, Polítiques d'habitatge, amb 2 milions. Si bé és cert que es manté més o menys la mateixa dotació que l'any passat, sobre el realment liquidat l'any 2007, es multiplica per dos. Programa 3211, Beques i ajudes als estudiants, amb 1,2 milions d'euros que també, si ho mirem realment sobre l'utilitzat, és a dir el liquidat, es multiplica per dos. Programa 3133, Discapacitats, amb 1,4 milions d'euros. Programa 3131, Infància, joventut i família, 1,96 milions d'euros, increment del 21%. Programa 3132, vellesa, 2,9 milions d'euros, increment del 41,85%.

Quant a la sanitat, els 16,3 milions d'euros destinats a la sanitat del país representen un 4,2% del pressupost i un increment del 19% respecte al pressupost de l'any anterior. Destacarem el programa 4111, Finançament del SAAS amb 9,2 milions d'euros, un 39% més respecte del pressupost de l'any 2006. I quant a la sanitat, que podríem entrar en altres programes, dir que tots els índex que nosaltres tenim quant a sanitat ens posen en un dels països millors del món quant a la sanitat, però que no estem satisfets en ser un dels països millors del món quant a la sanitat que es presta des del nostre país, sinó que volem millorar, i que per això es va fer el pla de salut, i aquest any s'implementaran les seves propostes, com recull també el pressupost d'aquest any.

Quant a esports i cultura, amb dotacions pressupostàries de 7 milions i 6,1 milions, destacarem el programa 4314, Suport a entitats esportives, amb els 3,8 milions d'euros; o el programa, per exemple, 4313, Suport a activitats esportives, amb 1,7 milions d'euros, un 8% més que el pressupost del 2006.

La protecció civil i la seguretat ciutadana. Protecció civil i seguretat ciutadana són un dels grans actius que té el nostre país, i la nostra obligació és preservar el bon nivell que tenim en aquest àmbit i augmentar-lo. És per aquest motiu que el Govern destinarà 25,5 milions d'euros a continuar treballant, perquè els nostres ciutadans es puguin sentir lliures i alhora protegits. Destacarem dos programes que vostè ja ha destacat, que és el programa 2212, Prevenció i extinció d'incendis, amb una dotació pressupostària de 6,5 milions d'euros, que representa un increment del 19%, -19%-, respecte al pressupost de l'any

anterior. O el programa 2211, Seguretat pública, amb 15,2 milions d'euros que representa, també, un 11% d'increment sobre el pressupost de l'any anterior.

Un indicador rellevant en aquest aspecte, també, més que tot per comparar-nos amb països veïns, seria el nombre de policies per mil habitants. I aquí podríem dir que, per exemple, Andorra en té 2,6 per cada mil habitants, mentre que França té 2,2 policies per cada mil habitants.

Justícia. L'estat té l'obligació de dotar l'Administració de justícia dels mitjans necessaris perquè la ciutadania gaudeixi de la màxima seguretat jurídica. Els objectius pressupostaris s'encaminen a obtenir una Administració de justícia que pugui realitzar la seva tasca amb celeritat i professionalitat. El programa 1421, Organismes de la justícia, està dotat amb 6,4 milions d'euros, que és com vostè bé ha dit un 1,7% del pressupost, i ha tingut un increment respecte del pressupost del 2006 del 8%, i sobre el liquidat, que no ho ha dit, del 2006, un 13%.

Quant a les despeses per capítol, i per finalitzar, dir que quant al capítol 1 aquest té un creixement de 5,6 milions d'euros, i si bé vostè diu que les despeses de relació especial pugen 225.000 euros, sembla que s'ha descuidat de dir que les despeses del personal funcionari, del sou base del personal funcionari, pujaven 3,5 milions d'euros.

Quant al capítol 2, les despeses corrents, aquestes decreixen de 0,8 milions d'euros.

Les despeses financeres, capítol 3, és veritat, creixen de 6,5 milions d'euros a causa de dos factors, el primer és l'increment de l'EURIBOR, i el segon és el pagament, pel fet de començar a pagar el Centre de Tractament de Residus, que té unes despeses financeres i que per això és degut, diguem, aquest increment.

Quant a les transferències corrents, aquestes sí que creixen 12,8 milions d'euros, un 25%, principalment motivades per l'increment de 2,9 milions d'euros dirigits al SAAS, i la nova dotació pressupostària de 8 milions d'Andorra Turisme, SA.

I quant a inversions reals, dir i repetir, que creixen de 15,3 milions d'euros, i cal destacar el creixement de la inversió destinat a béns d'ús general de 24,3 milions d'euros.

Quant al capítol 7 de transferències als comuns, dir que aquestes creixen un 11,9%, és a dir de 4,9 milions d'euros.

Els ingressos de l'Estat creixen d'un 26,4%, i se situen en 370,8 milions d'euros. I a les fons d'ingressos tradicionals hem afegit tot el que és la nova fiscalitat indirecta, i l'impost, òbviament, de les

plusvàlues immobiliàries aprovades recentment en aquest Consell.

Per tot això, cal dir que des del Govern, òbviament pensem que els pressupostos són equilibrats. Aquests pressupostos tenen aquelles mesures econòmiques necessàries o contempnen aquelles mesures econòmiques necessàries perquè la nostra, aquesta desacceleració que pot haver-hi en la nostra economia reemprengui el seu ritme normal de creixement, i quant a les mesures de benestar de la nostra població, no baixem la guàrdia, les incrementem també pressupostàriament, perquè la gent que viu en aquest país, cada dia tingui una millor qualitat de vida

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Abans de començar amb el torn d'intervencions dels grups parlamentaris, faríem una pausa d'uns quinze minuts.

(Són les 17.40h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.05h)

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Continuariem, doncs, amb els torns d'intervenció per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Bartumeu, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, seguint l'ordre, en primer lloc el president del CDA + Segle XXI, el Sr. Tarrado, ens deia: "La nostra ha de ser una societat solidària...", efectivament estem totalment d'acord amb ells, "Ens hem de preocupar de la gent gran, del dret a l'habitatge, de l'educació, de la sanitat...", però és clar, jo li voldria demanar que aquest període de reflexió que tindrà durant el debat de les esmenes a l'articulat, es miri, que dins d'aquests aspectes que coincidim amb l'objectiu i amb la voluntat solidària, quina és realment la situació de les partides al pressupost, i veurà que tenim bastant raó, nosaltres, quan ens queixem que hi ha una retallada en tots aquests aspectes. També entenc, per això, que la seva valoració del Projecte sigui moderadament positiva.

També li he de dir que hi ha hagut un moment quan vostè ha començat a parlar de la sostenibilitat, pensava que no estava en el debat del pressupost, però després he entès el perquè. He entès que, de fet, vostè el que estava era recordant al Sr. Albert Pintat, una mica el que jo li havia dit al començar, que està buscant desesperadament un acord amb CDA + Segle XXI i que aquest acord, doncs, ha de passar per una contrapartida política i que potser, doncs, el Sr. Pintat no ho té prou assumit tot això. En tot cas, aquest és un tema en el qual nosaltres ens limitem, com ens pertoca, a fer d'observadors.

Jo crec, per tant, que l'abstenció està motivada tant per la... -l'abstenció a la nostra esmena-, tant per la seva valoració, insisteixo, en paraules de vostè, moderadament positiva, com per la relació de negociació política que va més enllà d'aquest pressupost.

El Grup Liberal... és clar, hi ha hagut un moment al començar que la nostra preocupació... -ho parlava aquí amb els companys-, és que potser haurem d'anar a demanar una investigació a l'STA per si no tenim un problema amb els nostres correus, perquè veure que se'm contesta una intervenció que acabo de fer amb el text tot escrit, -que no és la primera vegada que ens passa, doncs-, pots pensar... doncs, mira, hi ha hagut alguna interferència o al meu secretariat s'han equivocat i han enviat un correu a un altre conseller general que no és del nostre grup, i aquest ja s'ho pot portar preparat i contestat perquè ja tenia el text.

Quan hem escoltat, ja hem vist que segurament no, és a dir, que de moment encara amb dificultats perquè ja hem obert els *e-mails*, però encara hem de mantenir una certa confiança amb el ".ad".

Per què he dit que hem de mantenir una certa confiança? Perquè, és clar, una contesta per escrit difícilment contesta el que nosaltres hem dit, i bona part de la contesta era una pseudo contesta perquè no feia referència a la meua intervenció si no és per pura intuïció de dir, criticaran el dèficit, criticaran que fa falta política social... Bé, de política social és evident que n'hi ha de dos tipus en aquest país i en aquesta Sala. Nosaltres mantenim una voluntat política que es recolza en una sensibilitat social, i ja hem escoltat aquí que hi ha una altra força política que vol augmentar la seva sensibilització pels temes socials i això ja li vaig dir un dia al Sr. Pintat, també, recordant la frase de Rousseau que deia que hi havia sectors de la societat que havien rebut una gran sensibilitat que els hi havia donat Déu per tenir una gran preocupació per la situació de dissort dels altres. Nosaltres, insisteixo, tenim sensibilitat i no necessitem cap sensibilització en tot això.

En tot cas, el ministre de Finances, que també, doncs, podria anar en la mateixa línia de preocupació sobre la fiabilitat dels correus a la vista de la lectura inicial, també estic amb la mateixa sensació, no cal que em preocupi de revisar la seguretat de les nostres instal·lacions perquè bona part de la seva intervenció en defensa del pressupost anava per la via de la intuïció. Després m'ha parlat de coses que he dit i, efectivament li contestaré ara.

Però, és clar, els pressupostos de l'Estat contràriament al que he dit en començar la intervenció no han de ser únicament un reflex del disseny del país refrendat per la majoria del país, sinó que han de ser moltes més coses, i la intervenció nostra i la nostra esmena a la totalitat va en la línia de dir que aquí falten moltes d'aquestes coses.

El pressupost ha de ser la constatació palpable de les voluntats polítiques del Govern. No es pot dir en la presentació que: "L'educació és un dels pilars sobre els quals bastir el futur del país..." i que no hi trobem després les partides pressupostàries que ho han de permetre en plenitud.

No es pot dir que aquesta sensibilitat social o sensibilització social i que es potencien programes socials, i alhora gairebé congelar el pressupost del departament social, perquè per molts equilibris hem acabat dient que un 3 coma alguna cosa, i ja veiem com està el nivell del cost de la vida en aquest país, per tant, essent molt generosos, això està congelat.

No es pot reiteradament denunciar el dèficit en infraestructures i retallar les inversions que hem de pal·liar. Jo he fet una llista, que l'he tret del pressupost, de tot el que s'ha retallat. És clar, vostè em contesta: "No, és que fem fer tot això...", bé, això ja ho he vist al pressupost. Jo del que em queixo és del que retallen en política d'infraestructures.

Per tant, el pressupost havia de servir per posar les cartes damunt de la taula, i havia de concretar si allò que diuen els seus discursos sobre l'excel·lència, més o menys brillants i aquests plans estratègics més o menys acadèmics, doncs, es vol tirar endavant perquè la política es tira endavant a través del pressupost, i aquest pressupost no ens ho demostra això.

El pressupost ha de ser un reflex de la realitat i aquí ja fa dies, aviat farà dos anys que sembla que vivim en dos realitats diferents. El pressupost hauria de ser com a punt de sortida una fotografia de quina és la situació actual del país, però és clar, aquí tenim un problema... el país té un problema. Si no es coneix la realitat, o pitjor encara, si no es vol admetre aquesta realitat, difícilment podreu fer un pressupost encaminat a corregir les mancances socials de

competitivitat, de sostenibilitat mediambiental, de formació, de tot això que ens dieu als discursos.

Ja ho sabem nosaltres que des del Govern heu girat l'esquena a la realitat en molts aspectes. Qualsevol que us escolti, diria que el país va la mar de bé, però, és clar la realitat és una altra tal com la veiem nosaltres i tal com la veuen moltes ciutadanes i ciutadans d'aquest país. I, és clar, el recurs fàcil a dir és: "La culpa és d'aquests sindicalistes que vénen de fora; la culpa és dels estats veïns; la culpa és que la Unió Europea no respecta les especificitats..." , aquest discurs ja fa molts anys que dura. La realitat hauria de ser, si volem estar per damunt de les normes europees i naturalment per damunt, també, de les normes i conductes de bon veïnatge, o no. Aleshores, els comerciants no s'han adonat que s'havien de reconvertir, -tampoc estan al dia. Les organitzacions socials que magnifiquen dos casos mal comptats de pobresa, quan el mateix Sr. Michel Camdessus diu que hi ha un 10% de pobresa en aquest país. I així podria anar seguint.

El Sr. ministre em diu no, però és clar vostè no ha dit que aquí no tenim taxa d'atur. Escolti! A veure! Siguem seriosos perquè potser alguna ambaixada està escoltant el que es diu en aquesta sala.

Com es pot dir seriosament, Sr. ministre, que no tenim taxa d'atur. No tenim taxa d'atur perquè ens hem convertit en el primer país europeu exportador d'aturats. Això ho sabem tots els que estem en aquesta sala i ho diu l'estadística de l'Ambaixada Espanyola. Aleshores, venir aquí amb una estadística de dir que no tenim taxa d'atur quan la gent es queda sense feina i ha de tornar cap a Espanya o cap a Portugal, doncs, serà un efecte dialèctic d'un debat pressupostari però la realitat, Sr. ministre, és una altra i fins i tot vostè ho sap.

Salari mitjà.

Està molt bé fer referència al salari mitjà. Haurem de fer un exercici -que ja el mirarem de fer nosaltres si trobem prou informació, si no li haurem de demanar-, que seria deduir del salari mitjà, apartar el sector bancari i financer i aleshores veuríem quina és la realitat del salari mitjà d'aquest país en el conjunt de les activitats del país perquè tampoc és un secret per ningú que el salari del sector que acabo d'esmentar, -i millor pels professionals que hi treballen-, és un salari molt i molt superior al de moltes persones que treballen en altres sectors.

Acords de doble imposició i intercanvi d'informació.

Jo l'altre dia el llegia i vaig pensar, seguint la línia que sovint el cap de Govern torna a posar al lloc, quan li dic que és que vostè ha dit el cost, els mitjans..." , i diu: "Bé, escolti! els mitjans de vegades interpreten..." .

Per tant, jo, escoltant-me el que m'aconsella sovint el Sr. Pintat vaig pensar: "No, no pot ser. El Sr. ministre no deu haver dit això". No deu haver dit que està treballant en acords de doble imposició i intercanvi d'informació. No l'has entès bé.

Però, és que avui ens ho ha tornat a dir aquí. Aleshores, és clar, nosaltres ja sabem que vostè no va poder ser, o no li van deixar ser a la reunió que el Sr. cap de Govern va fer amb el ministre Solves a Madrid. Però, el que és cert -i fins i tot vostè ho sap- és que una cosa són els acords de doble imposició que respecten la sobirania fiscal -això de què vostès tant s'omplen la boca-... "No és que nosaltres tenim sobirania fiscal..." , doncs, no només tenim sobirania fiscal sinó que els nostres interlocutors, també els que acabo d'esmentar, em recorden que si volem fer un acord de doble imposició, primer haurem de tenir imposició. I una altra cosa, si volem sortir de la llista dels paradisos fiscals, és l'intercanvi d'informació, i vostè ja pot dir que no i quedar-se amb la seva versió de la realitat... nosaltres en tenim una altra. El que és segur és que no farà un acord de doble imposició si no fa l'intercanvi d'informació amb un conveni part, i no sortirà de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE si no fa un acord d'intercanvi d'informació que no té res a veure amb que hi hagi o no hi hagi acord de doble imposició.

Les beques.

Em contesta al que ha dit de les beques -i em fa una maniobra estadística i em diu: "No, és que hem augmentat més del que vostè ha dit sobre el que hem gastat al 2006". Miri, més a favor del nostre desglossament. És a dir, fins i tot han retallat la despesa social durant l'any 2006 que han donat menys diners en beques dels que tenien pressupostats, i ara em ve a dir que augmenten... és clar que augmenten. Si no gasten les previsions que tenen no m'estranya que augmentin.

Bombers.

Diu que al capítol hi ha més coses... Miri, nosaltres hem fet una esmena demanant... -i no és la primera vegada que fem una esmena d'aquest tipus-, hem fet una esmena demanant que hi hagi tretze noves incorporacions a Bombers. Les necessiten. Miri si les necessiten que hi ha un director que no l'ha pas nomenat aquesta banda de la sala, sinó que l'ha nomenat el seu Govern, que ha declarat a la premsa -mitjans de comunicació, i no he pas vist a ningú que ho desmentís-, que la nostra esmena és insuficient. És a dir, el seu director de Bombers diu que amb tretze bombers no n'hi ha prou. I vostè em diu aquí, en lloc de dir-me si fan falta tretze bombers, que no, que ja tenen una partida pressupostària important. Visca la coherència.

Policia.

Miri l'estadística aquesta en relació amb França.

Primer, hauríem de veure com s'ha fet l'estadística, i l'estadística probablement inclou els administratius. Els administratius donen suport a la tasca policial, però, abans que em tregui l'estadística que ja l'escollaré, ens ha decebut una cosa: sent vostè ministre d'un cap de Govern que defensa l'excel·lència jo pensava que ens hauria comparat amb Mònaco i no amb França... ens hem quedat una mica parats, li he de dir la veritat.

Encara li diré més coses, no oblidí que Andorra no és França en molts aspectes, també en el càlcul del PIB, -que ja li vaig dir un dia-, però és que Andorra té una altra situació que és l'enormitat -també algú ho ha citat aquí-, en lloc de dir deu milions de turistes, he sentit que deia deu milions d'habitants, però ja hem interpretat que volia parlar de visitants.

És clar, un país que rep tants visitants en una exigüitat de quilòmetres quadrats com el que té i una població autòctona tan petita com la que té, no crec que l'estadística bona sigui la de comparar-se amb França.

Per la justícia, doncs, el mateix que he dit per les beques. És clar, ara resulta que sobre el liquidat el 2006, l'augment no és del 7,8% que deia jo, sinó del 13%. Doncs, vostès ens estan confirmant aquí que durant l'any 2006 no han donat tot el suport que necessitava a l'Administració de justícia i li han donat menys diners dels que hi havia en el pressupost.

I anem als ingressos.

És clar, els ingressos al pressupost. La liquidació sobre la previsió... A veure, els ingressos que hi havia previstos, jo li he dit i vostè no m'ha contestat, han estat molt inferiors. Doncs, si no m'ha contestat no em contesti però jo continuo deixant aquí damunt que segons els nostres càlculs que són, evidentment, aproximats en base al coneixement que tenim de les xifres, molt ens temem que a finals del 2007 -d'aquest any en curs- al Ministeri de Finances li faltarà pel capbaix 28 milions d'euros d'ingressos. Per tant, aquell objectiu d'arribar al cap de la legislatura, o al capdavant de la legislatura equilibrant tot això, em sembla que se n'anirà una mica enlaire.

Fins aquí el que volia comentar, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

Continuant, doncs, amb els grups parlamentaris. Pel CDA + Segle XXI, el Sr. Tarrado té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Seré bastant més breu que el Sr. Bartumeu, i només per fer dos puntualitzacions.

Per més que hagi pogut semblar, no m'he equivocat Sr. Bartumeu. Ja sé que era un debat de pressupost avui, però bé, les coses de vegades són com són, i no com un vol.

També li voldria dir que acostumem, i des de l'inici de la legislatura, hem intentat tirar endavant les propostes que feien i, en aquest sentit, quan parlàvem de temes socials dins dels nostres exposats, doncs, li puc assegurar que intentarem tirar-los endavant des de la nostra humil posició.

Després em voldria referir un segon a la intervenció que ha fet la Sra. Conxita Marsol quan ha parlat que tenia el suport del Grup CDA + Segle XXI. Jo voldria centrar-nos novament en el dia que som avui. Avui estem en un dia en què estem discutint l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata i avui ens hem limitat a votar, amb la votació aquesta, o sigui, votar amb una abstenció... perdó, el que farem és votar l'abstenció de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata.

No hem anat més enllà amb el que hem declarat avui aquí, i era per puntualitzar-ho.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Marsol teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Bé, primer només una petita precisió respecte al mateix que ha fet el Sr. Enric Tarrado.

Jo he dit que ens satisfà que reconeguim que aquest pressupost és un bon pressupost, que és millorable, i que li agraïm el seu suport i la seva crítica constructiva en base a les seves paraules.

Només una intervenció molt petita respecte a les paraules que m'ha dirigit el Sr. Bartumeu.

Li puc dir que pot estar tranquil, que no és una qüestió de seguretat nacional el fet de la meua intervenció. Ha estat una pura intuïció, potser femenina. Però, més aviat penso que en base als discursos que ens té acostumats durant aquest darrer temps aquí al Consell.

De totes maneres li asseguro que ho he anat adaptant durant la intervenció... com pot veure. He fet les meves notes tot i que encara la meua experiència o la meua manca de cintura parlamentària no em permet contestar-li a tot, però bé, espero anar millorant.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol per la seva intervenció.

Pel Govern. Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Escoltant al Sr. president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, tot de cop m'he sentit un any i sis dies més jove perquè justament des del 12 de gener de l'any passat, més o menys, poc ha mogut la seva posició. Però, el que sí que ha canviat és Andorra i ara li demostraré per què.

Avui parlem del pressupost, i parlar del pressupost és parlar d'economia i parlar de política econòmica.

Els he de recordar -pels que no s'hi fixen-, que avui amb aquests pressupostos, si hi sumem les quatre grans columnes de l'Estat: seguretat social, STA, FEDA, i el pressupost de l'Estat, estem parlant de 764 milions d'euros. El que vol dir que aquest debat és de rellevància i important per a l'economia nacional i per a totes les persones que viuen a Andorra. Aquest debat, que per cert agrairia -i li faig un oferiment-, que l'any que ve el poguéssim fer durant la tardor de l'any en curs, i segurament molta gent ens ho agrairia. Jo, per la meua part em poso a la seva disposició per fer tot el necessari perquè tot això sigui possible, ja que els prestadors i bons serveis del país segur que ens ho agrairan, perquè a ells tant els fa el costat esquerre com el costat dret, el que volen és que el país en aquestes dades i en aquestes grans magnituds funcioni dins la normalitat parlamentària.

Doncs, un pressupost és assignar recursos, és triar entre interessos i demandes totalment legítims, i donar prioritats equilibrant i administrant recursos i assignant-los segons un criteri d'eficàcia, equitat i subratlló, d'interès general.

Es serveixen a persones en la seva qualitat de vida tant en el present com en el futur. Aquest pressupost farà que Andorra continuï sent un país modern, pròsper, solidari que ha de generar un conjunt d'oportunitats sobretot pel segment més jove de la nostra societat.

Andorra ha d'assolir allò que li molesta tant, aquella excel·lència. Doncs sí, hem d'arribar, hem d'arribar a un creixement durable, a un creixement estable, eficient i competitiu perquè si no ets competitiu -li he de tornar a repetir que això són lleis universals- no hi ha creixement.

Hem dit també que volem mantenir una pressió fiscal moderada, per això és un govern lliberal, -és el Govern d'Andorra, recordi'n-, i no voldríem passar del 20% del PIB. La nostra política econòmica vol lluitar contra aquest perill que és el conservadorisme, l'immobilisme, l'aïllament que porta cap a l'anquilosament.

Les nostres reformes tenen quatre grans objectius: la plena ocupació i mantenir-la, la capacitat de competir eficaçment i fer possible el creixement, i fer d'Andorra un país fèrtil en els projectes augmentant la riquesa i el benestar.

Això ha de portar a perdre aquesta por o aquesta inquietud, que a vostè li va molt bé de distribuir-la i de fomentar-la però que és, li asseguro, un sentiment propi de les societats modernes que tenen una mica de preocupació. Per què? Perquè en les ciutats industrials hi ha el fenomen de la deslocalització: empreses que tanquen -dramàticament tenim alguns exemples molt a prop-, i se'n van -la nova fàbrica del món està a Àsia- i això crea una gran angoixa. Però, gràcies a Déu, Andorra és un país de serveis perquè d'activitat industrial pràcticament en tenim molt poca.

Si em permet, jo voldria també recordar quatre xifres fonamentals. Ja he vist que no li agrada parlar del salari mig, però miri, jo em baso en dades reconegudes. A Andorra l'any passat -que sembla que aquest any no hagi passat-, doncs, l'any passat hi havia una població laboral d'assalariats de 42.147, i al 2006 n'hi ha 43.303, això vol dir que hi ha hagut 1.156 nous assalariats. Doncs, tot i les dificultats que les reconeixem, les declarem i les admetem, el turisme i el comerç, Andorra creix perquè Andorra és un país d'emprenedors i de lluita. El salari mig d'aquest 2006 és de 1.713, i l'altre dia llegia al *Liberation* que el salari mig a França, per més de la meitat de la població assalariada està per sota de 1.450 euros -us recordo que aquí a Andorra és de 1.713. Doncs, si hi ha un creixement del 5,81 de salari mig, i descomptem la inflació d'un 3,2, el que es diu poder adquisitiu dels salaris -per més que el sector financer sigui molt poderós-, creiem que són dades que han de jutjar l'economia per les dades del nostre abast, no del que ens sembli.

La massa salarial també és una dada important perquè l'any passat era de 818 milions i aquest any és de 890. Vull dir, que per anar malament Andorra ha

crescut un 8,8%. La població total que fa poc ha sortit als mitjans de comunicació, -ja sé que es basen amb les llistes comunals-, estem a 81.222 habitants a Andorra, així doncs, 2.673 habitants més que l'any passat. Jo crec que és excessiu, però, jo em baso amb les dades.

En el món de l'educació a Andorra tenim 11.989 estudiants, i per un cop... -no passa sovint,estic d'acord amb vostè-, ens hauríem de comparar amb Mònaco perquè és un país on certes coses les fan bé.

Per cert, la política d'immigració crec que Andorra és un país d'immigració i de relacions més obertes, però amb les dades d'alumnes per professor a Andorra estem a 8,9, i a Mònaco estan a 12,3. Vull dir que referint-me a l'excel·lència andorrana, jo crec que aquesta dada ho confirma.

Si em permet unes xifres macroeconòmiques, -que és important perquè després parlarem de les variables de la concretivitat-, avui el dèficit és de 16,7 quan l'any passat estàvem a 46,6. Però, el que importa no és solament el dèficit de pressupost sinó el deute públic. I el deute públic el podem xifrar més o menys, però no passa del 15,6% del PIB, molt lluny del 63% del dèficit de la Unió Europea dels 25, del 93% de Bèlgica, del 66% de França, del 43% d'Espanya o del 63% dels Estats Units, però sí que estem doblant el de Luxemburg, ja que ells també estan al 6%.

També és avui un bon dia per mirar com es marca l'any 2007, com es presenta. És a dir, que les calamitats que vostè anunciava l'any passat, ja veu que no s'han complert, i el 2007 també més o menys ve pel mateix estil ja que el fons monetari internacional ha pronosticat pel 2007 un creixement mundial del 4,9%, molt lluny del creixement que té Xina que és més d'un 10%. Però, a Europa gràcies a la bona actuació de les locomotores d'Espanya, d'Alemanya i del Regne Unit, a Europa -i nosaltres tenim una economia dependent sobretot de l'economia espanyola-, no tenim cap motiu per preveure un 2007 pitjor que el 2006.

A més, hi ha dos dades importants que avui es poden subratllar. L'una és l'evolució del preu del barril de petroli que des que va arribar a 70 semblava que aniria a 100, avui el tenim a 52 o més baix, és a dir que els mercats són així de sorprenents. Però, l'altre factor que també ajuda a la competitivitat de la zona euro -i a Andorra estem a la zona euro-, és la revalorització de l'euro en relació amb el dòlar. Tot això fa que almenys en l'economia d'Iberia un optimisme confirmat per totes les enquestes de conjuntura.

És veritat que el Govern es declara i es reconeix amb la mateixa sensibilitat que vostè, el que passa és que

tenim mètodes diferents per atendre-ho. Quant a la cohesió social ho tenim com a prioritat i podem afirmar que els nostres serveis socials de base atenen anyalment mil quatre-cents usuaris, això és una dada concreta.

Envers la família, hi ha un compromís concret del Govern de protecció, i protecció que no és abstracta. Comencem per la infància que és un problema greu degut a l'estructura de la població andorrana i al fenomen migratori, però hem fet una actuació molt valenta amb un equip especialitzat d'atenció a la infància format per un psicòleg, dos treballadors socials, un educador social i un pedagog perquè ens afecta i ens preocupa molt. Ara mateix, en aquest anys hi ha cent trenta-quatre casos que són cent trenta-quatre drames que el Govern els atén amb l'elegància i la discreció i el gran sentit humà que té el ministeri que presideix la Sra. Montserrat Gil, i aquí la vull felicitar perquè fa una feina excel·lent.

El CAI que és un centre d'acollida d'adolescents en el qual hi ha vint-i-dos encantadores persones, que també tenen una atenció exquisida, de l'Administració andorrana.

I estem estudiant uns pisos tutelats pels adolescents perquè, és clar, ja està molt concentrat l'espai i hem de respondre a aquestes necessitats però que són de l'evolució de la societat moderna, és una realitat de la qual el Govern se sent, li asseguro, molt sensible.

El Govern ha destinat 1.096.000 euros per a la protecció del menor i també per a la política de la dona.

Pel que fa a la vellesa, el nostre compromís és fonamental i, és clar, aquí el que passa és que hem d'anar molt a l'aguait perquè s'estan fent unes lleis socials, d'atenció social, i no voldríem que el Govern fes la mínima iniciativa per semblar que trenquem la bona pau i la bona entesa d'aquesta comissió. Però, jo espero amb il·lusió a veure si realment surten aquests resultats, perquè amb el que quedarà sorprès és amb el compromís del Govern especialment amb el segment més identificat com a fràgil que és el de la tercera edat: la gent gran, i aquí veurà que per un cop estarem junts.

La Residència Solar d'Enclar que també és un lloc extraordinari per la qualitat de serveis: s'atenen a seixanta-dos persones i té un pressupost específic d'1.300.000 euros. I, com que hi ha llista d'espera, avui identificades amb set o vuit persones, per això hem iniciat el projecte de l'Hotel Cerqueda per fer una residència assistida per a persones grans.

En els discapacitats som molt sensibles en aquest aspecte, i hi dediquem més d'1.300.000 euros, i atenem a 295 persones, d'una manera o d'una altra.

Tot el que és la violència familiar i en particular en la dona, és un drama que, coincidim, és inacceptable perquè és una dada dramàtica ja que en el que va d'any hem identificat catorze casos. O sigui, que encara no s'ha acabat el gener, i ja tenim catorze casos... Aquí també el nostre compromís d'actuació personalitzada i feta a mida està declarat i confirmat.

A l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell hi ha un creixement del 8,23% en les pensions de beneficència. Hi ha onze treballadores socials que hi treballen molt, introduint-los en la societat andorrana, mirant-ho de cara i rebent les demandes a tots els nivells.

Polítiques d'habitatge és un dret però també és una política que també té una cara i un cognom que és la de Meritxell Mateu que ho porta amb una gran dedicació i capacitat. I aquest any hem donat cinc-centes sis subvencions, o sigui que són cinc-centes sis famílies que han trobat una resposta solidària a una demanda problemàtica, concreta a moltes explicacions. Però és 1.000.000 d'euros que hem gastat i n'hem dedicat 2.000.000.

La salut tothom reconeix -perquè també parlo amb molta gent-, que és un dels grans actius d'Andorra. El pressupost del SAAS se sap que és de 41 milions, però és que el SAAS és una màquina que molt poca gent coneix. Hi ha set-cents seixanta-set professionals dels quals n'hi ha cent setanta-dos de facultatius, i hem realitzat trenta-nou mil tres-centes dotze visites d'urgència, i això és política social concreta, no és abstracta. Aquí ens mullem i aquí expliquem. I amb aquest pla estratègic de salut és un repte per fer-ho encara millor, i per dotar el ministeri dels mitjans necessaris i organitzar l'atenció sanitària en forma d'itineraris terapèutics.

Ja sap també que aquest any iniciarem les mamografies gratuïtes a totes les dones majors de cinquanta anys.

Amb l'esport i l'esport escolar també hi dediquem més de 7 milions.

Per a l'educació ja ho he dit que són més de 61 milions d'euros que estan aquí.

Però sí que voldria subratllar el compromís amb la política de beques. Amb el tema de les beques no hi ha ningú aquí a Andorra que tingui ganes d'estudiar i que es quedi sense beca.

Hi ha unes beques noves aquest any que són beques de recerca i doctorat de més de 56.000 euros. Hi ha un premi nacional a l'estudi, -que almenys el Govern n'està molt orgullós-, amb el qual tretze persones -tretze joves andorrans- tenen la carrera pagada... tota la carrera, és a dir: manutenció, habitatge, transports, matrícula i material escolar. Són tretze

excel·lents andorrans que han demostrat la seva gran capacitat, així doncs, l'Estat ho reconeix pagant plenament totes aquestes ajudes. Però, també hi ha ajudes universitàries amb cent vint-i-sis ajudes de beques plenes a l'estudi, les quatre beques Fulbright de cada any, i les cent cinquanta ajudes de l'abonament del bus.

El medi ambient ja ha tingut un tractament molt especial.

Cultura i cooperació és un compromís, en què també la publicitat d'Andorra creiem que fa falta subratllar-la amb un doble aspecte, amb la catalanitat i, per això, hem defensat, i aviat trobarem una realitat al premi Ramon Llull, però també al projecte anti-sida al Camerun, també parlem d'1 milió d'euros en un espai de cinc anys, que és un compromís molt concret.

Tot això és per dir que és un projecte de pressupost adequat al país, i la bona resposta que el país necessita.

Diu que busquem desesperadament l'ajuda dels nostres amics del CDA + Segle XXI. Jo reconec el verb sí, el busco, però democràticament i parlamentàriament que és el deure de tot govern, i aquest govern vostè diu que no hi tinc majoria, però s'equivoca perquè aquí vaig rebre la investidura del Consell General del pressupost de l'any passat -fa un any i sis dies- també la seva esmena a la totalitat, es va quedar amb onze més un vot, els altres van defensar l'altra opció.

Vull dir que, també han classificat aquest pressupost d'un pressupost de l'Albert Pintat... li agraeixo molt la promoció i la publicitat però és el pressupost del Govern d'Andorra... del Govern d'Andorra, ni tan sols lliberal... és del Govern d'Andorra amb tota la legalitat i la legitimitat.

També em sorprèn, -perquè això és una constant-, la seva constant evocació de la Sra. Europa. Jo diria que és un europeisme liofilitzat. Sempre en parla, però no li veig ben bé ni la forma, ni el contorn, ni la perifèria, ni el contingut... Perquè, és clar, la política d'aquest Govern si una cosa tenim clara, és que ara toca fer reformes a casa nostra abans d'anar enlloc més, perquè fins ara té raó que dèiem que la culpa era dels altres, dels sindicalistes o de qui fos... ara no, aquest missatge ja l'hem superat i el model econòmic i fiscal del Govern és claríssim. A vostè l'incomoda i no li agrada, però jo crec que en el fons quan reflexiona amb tranquil·litat i solitud reconeix que és un bon model...

(Se senten rumors)

... que porta el país cap a una garantia de creixement i de futur, i que no hi ha altra alternativa. Hem de

passar per aquestes reformes econòmiques, fiscals que garanteixen la capacitat de fer d'aquest país un país competitiu. Si no s'és competitiu no hi tenim res a fer amb el fet d'esperar un creixement.

I veurem per tretzena vegada consecutiva que la casa del no, -perquè dirà que no al nostre pressupost. Però miri és una realitat acceptar-la perquè és lògic, aquí hi ha una majoria i una minoria i no hi ha més realitat que la majoria parlamentària que creiem que sí que en gaudim.

També un altre clàssic de les seves reflexions són les dues andorres i el cèlebre ascensor que diu que està espatllat. Jo -i és una teoria clàssica- accepto que hi hagi dos andorres: n'hi ha una que es prepara, que lluita, que treballa per afrontar aquest gran repte de la globalització; i l'altra que sembla que s'ho mira, que espera a què alguns ho arreglin, la Sra. Europa, però això és un somni.

És un reduccionisme social que jo quasi diria que s'assembla més a Zola o a Dickens que no pas la realitat andorrana del 2007.

Jo... perdoni'm però el veig una mica perdut, com un naufrag en aquest món de la globalització, perquè aquí no hi ha simplificacions o reduccions de rics i pobres, de dreta o esquerra... això era al segle passat. Avui la societat andorrana és complexa, plural, complicada, molt... és veritat, però és una societat oberta i les xifres que he donat són unes xifres que demostren la capacitat de lluita, de promoció i de treball que té la nostra economia. I em dirà: per què tanta sensibilitat? Doncs, perquè jo crec que és molt important l'actitud, i la seva actitud compta molt, és un petit detall però aquesta actitud sempre negativa és el que fa la gran diferència perquè en alguna cosa haurem d'encertar, no pot ser que tot ho fem tan malament.

I, si em permet, voldria parlar una mica de la peça essencial de tota aquesta reforma econòmica, que vostè sempre fa una mica de rialleta quan parlem de l'Agència 2020, o de l'oficina d'innovació empresarial, o de totes les reformes de les lleis econòmiques, o de la inversió estrangera -en el que sempre fa un suspens global, que no aprova cap assignatura, ni la mínima. Molt bé, doncs, això acaba en un model fiscal que és l'última peça que acaba que és la fiscalitat a les persones jurídiques sobre el benefici. I aquí ja fem un canvi, i ja sé que al meu amic Enric Tarrado no li agrada perquè parlem de fiscalitat directa, però és clar és el pas obligat -i aquí té raó vostè- abans de poder fer un conveni de doble imposició. El conveni de doble imposició -i molt bé ho diu el Sr. Mirapeix-, acompanyat d'intercanvi d'informació. Això no és cap anatema, ni utopia, ni irrealitat. Això és el sistema que aplica Suïssa amb

Espanya. I aquella reunió que vostè diu, que és veritat, que el Sr. Mirapeix no hi va poder ser, però suposo que em farà confiança si jo li dic que aquest conveni, quan jo li parlo d'això, ningú s'esquinça les vestidures, i trobem que és una ambició que serà llarga, serà fàcil, o potser vostè firma aquest acord, qui sap... depèn del poble andorrà això. Però, és una ambició molt legítima per Andorra, i jo diria necessària perquè hi haurà intercanvi d'informació, però Andorra sortirà de la llista de paradisos fiscals, i llavors hem de defensar, és clar que sí, la sobirania fiscal d'Andorra... faltaria més! Qui la defensarà, els de Madrid? Els de Brussel·les? Els de l'OCDE? No, no, l'hem de defensar nosaltres però amb aquelles paraules màgiques: ortodòxia, transparència i rigor. De vegades se'ns escapa algun gol, com vostè avui al diari diu recordant-nos quatre draps bruts... doncs, miri és una opinió que sap que no comparteixo però respecto naturalment. Però, globalment Andorra té tots els mitjans i tots els instruments per afrontar un 2007, no diré esplendorós -seria veritat-, però si totes aquestes reformes es realitzen tindrem un bon any 2007 -allò que diem a finals d'any-, un bon any 2007 el tindrem.

I, m'ha fet molta il·lusió... perdó però ara parlaré fent referència al Sr. Tarrado, quan ha parlat dels 800 infants que han nascut que han de preparar el seu futur, i és veritat que és fonamental que la nostra política... i aquí hi ha una mica la misèria i la glòria dels polítics que és preparar el futur. Anava a dir el que diu el Lluís Llach: "No és veritat que no hi hagi esperança"... hi ha esperança, sobretot a Andorra hi ha esperança. Però, el que ens amenaça a nosaltres és aquesta rigidesa i Max Weber -que m'agrada citar-lo perquè és una gran font d'inspiració per als lliberals-, diu que la principal funció d'un polític és preparar el futur i assumir-ne els costos i les ingratituds, i és el que estem fent. I estem preparant aquests canvis, i vostè diu molt bé, Sr. Tarrado, que de vegades dóna la sensació que a Andorra no sabem veure arribar la globalització i que ens hi girem d'esquena, i que això és molt perillós. Aquestes dos andorres sí que són perilloses: la que espera que algú ens ho arregli... No ens ho arreglarà ningú sinó el propi esforç o la majoria que poden trobar aquí en aquesta sala, i si no hi ha majoria, doncs, ja sap el que toca. Així que jo crec que aquella recerca democràtica d'una aliança o coalició per a la legislatura serà la resposta que el país necessita a nivell polític per a encarar correctament aquesta reforma i aquest futur que el país necessita.

Voldria acabar dirigint-me a la Sra. presidenta del Grup Parlamentari Liberal, com sempre, per la seva defensa, per la seva amabilitat i pel seu recolzament i suport que agraeixo.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Hi hauria, doncs, intervencions per part dels grups parlamentaris.

Sr. Bartumeu pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, hi ha hagut un moment en què quasi m'he preocupat perquè mirant-me a mi m'ha dit que hi havia una cosa que jo havia dit que li havia fet il·lusió, i de seguida s'ha reprès, i per això ja m'he quedat tranquil, i s'ha girat cap el Sr. Enric Tarrado demanant-me perdó que jo hagués pogut tenir la pretensió de provocar-li la més mínima il·lusió.

(Se sent riure)

Miri, comencem pel començament.

El calendari de discussió del pressupost... tal com ho ha dit ja no faré pas cap polèmica. Estic d'acord amb vostè que això es podria fer abans, es pot fer abans en base a dos requisits que com que vostè mateix ja m'ha dit que estava a la meua disposició -em sembla recordar que han sigut les paraules- per parlar-ne, doncs, ja en parlarem però: la primera és que això entri aquí per Meritxell, per dir-ho d'alguna manera, i no més tard; i sobretot, Sr. cap de Govern, que el Ministeri de Finances porti tots els papers, perquè s'ha hagut de demanar des de Sindicatura, un parell de vegades, documentació. Per tant, si tenim tota la documentació per Meritxell, podrem fer el debat abans de Nadal, segur, o entre Nadal i Cap d'Any. Segur, Sr. cap de Govern.

A veure, li he de fer una precisió per això, perquè és clar dir-me això, que jo ja li accepto, i per part nostra, aquestes acusacions gratuïtes que hi han hagut sobre si ens retardàvem, doncs, no és el cas. El que no li puc deixar de contestar és el següent: que hi hagi o no hi hagi el pressupost avui dia 18 de gener, no té res a veure amb el que vostè ha dit molt hàbilment, que és clar, la gent que no és ni de dretes ni d'esquerres vol cobrar. Jo he dit a la meua intervenció -i vostès no m'han contestat-, que el problema és que pel seu desequilibri de caixa no han pagat -i això sí que ho saben els empresaris d'aquest país que són proveïdors de l'Administració-, des del mes de setembre han deixat de pagar factures i això ho saben els peixos de colors. No té res a veure amb quan es presenta el pressupost això.

L'excel·lència... a mi no em molesta l'excel·lència, que més voldria que això no fos Hollywood com de vegades en alguns dels seus discursos ho sembla, no? Dissortadament no ho és.

És clar, diu que m'ha de repetir el de la competitivitat. A veure, jo li he de recordar -sense fer apel·lacions a la seva capacitat de reflexió com vostè feia a la meua fa un moment-, li he de recordar que nosaltres no som un grup parlamentari compost per dos partits col·lectivistes, ni marxista revolucionaris, ni trosquistes. Nosaltres defensem l'economia de mercat que hi ha a la Constitució, perquè vostè sap que nosaltres formem part de la gent que va defensar sense reticències la Constitució i, per tant, lliçons de modernitat... bé, segur que no anem amb cotxes tan bons com segons qui, però, també ens considerem igual de moderns o adeptes de la modernitat.

Sí que m'agrada parlar del salari mitjà, i molt. El que no m'agrada tant és que hi hagi tants assalariats "mileuristes" en aquest país que després, amb aquests mil euros, han de malviure per intentar pagar el lloguer. D'això sí que no m'agrada parlar, i li he de parlar perquè aquesta és la realitat per molt que vostè em parli d'una estadística. Què més voldria que aquest salari mitjà fos així?

És clar, vostè, com que ja veig que ens vol desbordar per l'esquerra, tot i que vigili perquè aquests pactes que vol fer si llegeix tant el *Liberation* potser tindrà un problema. Però, vostè em deia que llegia el *Liberation*... jo també el llegeixo de tant en tant, però em comentava les xifres que havia llegit al *Liberation*... Miri, *Le Monde* d'abans d'ahir explicava una de les primeres mesures que tirarà endavant el nou canceller d'Àustria, -bon amic nostre, i d'alguns personal, fins i tot-, el canceller Gusenbauer que, com sabem tots, ha fet un govern de gran coalició: "Primeres mesures: salari mínim, 1.200 euros; pensió mínima, 780 euros.". Miri, jo llegint *Le Monde* també vaig dir: "Mira, això està bé, fins i tot els cristianodemòcrates austríacs també ho recolzen". Miri quina diferència amb la modernitat que vostè m'explicava fa un moment.

Els llocs de treball creixen... Bé, però, escolti! ja que estem tant estadístics, mirem-ho. Segurament creixen més els llocs de treball... no segurament, segur! ja li dic jo, segur i, a més, vostè també ho sap això. Creixen més que el nombre de treballadors els llocs de treball, perquè molts treballadors estan pluriempleats precisament per la qüestió dels "mileuristes", perquè si volen arribar al salari mitjà que voldrien arribar han de fer dos feines, no en tenen prou amb una.

Deute públic. I tornem-hi amb el PIB, i amb el PIB i amb la proporció amb Europa. O sigui, per un costat d'Europa no se n'ha de parlar. Jo sóc el que en parlo i és clar, sempre parlo d'Europa. Però, és clar, vostè sempre explica el que li convé -d'Europa, vull dir. Aleshores, és clar, això del PIB, mira, nosaltres ens comparem amb Europa. Escolti, comparem-ho tot! Parlem de l'article 37 de la nostra Constitució, no de la Constitució europea -de la que jo no en parlo. És clar, el PIB i l'endeutament del PIB està en relació amb unes obres i aquí l'estat del benestar, ja ho hem dit altres vegades, dissortadament l'hem vist per un forat. Per tant, aquí fa falta molta inversió i, per tant, cal reorientar la fiscalitat d'aquest país i cal respectar l'article 37. Tampoc m'han contestat, ves per on quina casualitat, sobre la nostra proposta... Vostè diu que nosaltres no proposem res. Jo li he fet una proposta molt concreta del que farà un govern de l'alternativa per fer pagar les transaccions financeres enormes que s'han fet en aquest país. No m'ha contestat... doncs, no em contesti, però no cal que fem referències aquí al PIB europeu, però només parlem de la situació de l'endeutament europeu però no parlem, només quan ens convé, que aquí no estem en una situació tributària constitucionalment andorranament normal, segons l'article 37 de la Constitució. Nosaltres no som els de les calamitats. Nosaltres fem una sèrie d'explicacions, i al Diari de sessions, per sort, diu el que diu i, per tant, de calamitats en la intervenció del 12 de gener de l'any passat en vam pronosticar ben poques. Vam analitzar una situació d'endeutament que no ha millorat ara i això són les nostres xifres, que tampoc ens les han contestat. Jo també entenc que com que part de les intervencions estaven pre-preparades, doncs, potser no es podien contestar aquí perquè jo he tingut la facilitat de treballar-me-les durant uns quants dies amb el meu equip, i ara aquí és difícil de contestar les xifres. Però, jo li agrairé que algun dia algú ens contesti si aquesta intervenció que ha quedat al Diari de sessions està desenfocada pel que fa al tema de l'endeutament, pel que fa al tema... Sí, sí, Sr. ministre, espero amb atenció que em contesti.

En el tema del problema dels ingressos tributaris, no m'ha contestat. Tots aquests milions d'euros, més de 25, que entenc jo que estan sobrevalorats com a ingressos. És clar que em dirà: "Bé, ja ho mirarem a finals d'any"... És clar que ho mirarem a finals d'any, però és que ja hem vist els resultats del 2006.

Hem d'anar molt a l'aguait amb el tema social... Home, miri! Si anem tant a l'aguait passa el que passa.

Les beques. A nosaltres ens sembla molt bé que si les Fulbright, que si el premi a l'estudi, que si aquestes tretze beques... -em sembla que ha dit tretze- als

joves ciutadans i ciutadanes que podran fer perfeccionament... Tot això és perfecte, però nosaltres no li parlem d'aquestes beques, no li parlem d'aquestes situacions, nosaltres li estem parlant de la desigualtat d'oportunitats a baix, a l'escola... a baix.

Li torno a recordar aquest informe que nosaltres ens llegim, -i que vostès tenen al calaix- del Sr. Michel Camdessus. El Sr. Michel Camdessus també explica, en el seu informe, que hi ha un problema important en l'escolarització dels nous immigrants de les famílies desestructurades, -i això amb tots els respectes-, que el respectem molt com s'està veient amb la insistència en les citacions que li fem del Sr. Camdessus. No calia que ens ho digués el Sr. Michel Camdessus, perquè ens ho expliquen dia a dia tots els bons professionals que tenim en tots els sectors i en totes les escoles. En els diversos sistemes d'ensenyament d'Andorra ens parlen del problema social que hi ha en aquest país, i que vostès els hi sembla que poden arreglar només amb beneficència.

Jo no li havia discutit les xifres del que li diguin els discapacitats. Jo només dic que potser fa falta més atenció. En un càlcul ràpid d'un company, seguint les xifres que vostè ens donava, arribem a la conclusió que cada dia es gasten de 10 a 11 euros diaris en discapacitats. Doncs, miri, si la xifra és aquesta estarem d'acord en què no n'hi ha prou.

Què si algun dia reflexiono? Reflexionem i treballem més del que vostè voldria. Aquest és un dels problemes.

I, les dos andorres, doncs, miri hi són, i nosaltres estem del costat del treball i de la solidaritat i hi som cada dia, i amb això no estic fent anatema que vostès no hi siguin, però és que vostè s'ha permès manifestar que nosaltres som dels que ens ho mirem i no fem res. Bé, ja sap que no és veritat això, no?

És clar, les altres coses... bé, hi ha dies que em desorienta i penso: "Avui ha canviat d'assessor". És clar, és que aquesta cantarella del "Siempre negativo, nunca positivo," això ho feia un entrenador d'un club de futbol molt conegut. I, és clar, amb vostè ara portem uns dies que estem igual: "Siempre negativo, nunca positivo". Miri, nosaltres malgrat, insisteixo que li preocupa -perquè políticament li ha de preocupar-, ha parlat d'il·lusió girant-se cap a un altre grup i ha volgut parlar d'esperança. Nosaltres aquí davant de la ciutadania també representem l'esperança perquè, per molt que vostè digui, hi ha una alternativa al seu govern i al seu pressupost i nosaltres la representem i, per tant, nosaltres sí que portem una esperança de treball i solidaritat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

Pels grups parlamentaris alguna altra intervenció?

Per part del Govern? Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria dir... perquè és clar si he de respondre a tots els comentaris que se m'han fet... Doncs, agraeixo sincerament aquesta bona disposició perquè puguem tractar el pressupost en un temps adequat per tot abans del desembre, i ja pressionaré amablement als serveis del segon pis perquè siguin diligents i que ho presentin abans de Meritxell amb tota la documentació necessària, perquè creiem que és un acord que podem prendre avui que seria un gran acord. Crec que tots ho celebrarem, i estic a la seva disposició, ho repeteixo en tant que responsable de l'equip i, cregui'm que em fan bastant cas. Així doncs, jo em comprometo que es pugui disposar abans de Meritxell del projecte de pressupost per al 2008 -si encara hi som, és clar-...

(Se sent riure)

... amb el material necessari.

Realment això no és Hollywood, i no crec pas que mai haguem tingut la mínima pretensió de ser-ho, no sé si ho diu pels cotxes, però és clar cada un va amb el cotxe que vol, mentre el pagui no hi ha cap problema, i aquí a Andorra l'última joguina que queda per als adults és el cotxe, i mai crec que ningú pugui fer burla del cotxe del veí. Cada un se'l paga o el deu -n'hi ha molts que el deuen, i no passa res.

És veritat quan diu els "milleuristes" -o els que cobren mil euros-, jo estic d'acord amb vostè -veu com de vegades coincidim?-, no és bo que Andorra creixi amb tanta mà d'obra amb sous de mil euros perquè és una prova, en economia, absolutament clara de la manca de competitivitat. És a dir, això és una mala direcció. Això sí que vol dir que Andorra creix però creix en una mala direcció. Aquesta no és la bona. O sigui, que aquests salaris baixos volen dir que l'empresa no és competitiva, vol dir que el servei no és eficient i que a la llarga aquesta empresa, allò que diu que es reconvertirà o que algú li explicarà, tard o d'hora el propietari dels diners se n'adonarà un dia o altre; o sigui, que aquí alguna cosa passa.

Àustria. Què més voldria jo que ser a Àustria. Sap que és la gran coalició. Poder algun dia la farem, qui sap? Tot és possible.

Però, aquestes grans decisions que són capitals, que és el que ha fet Alemanya, han tocat temes que no hi

ha cap partit que tingui l'atreviment de fer-ho perquè el cost electoral és terrible, i aquí ho han fet perquè realment estaven en una situació més que d'empat tècnic, els hi ha costat molt posar-se d'acord, al canceller Schüssel li han dit gràcies, li han dit de canviar tot l'equip amb tot el que representa, però Àustria és un gran país, una gran economia molt competitiva, molt eficient i que està aixecant el repte de l'Europa de l'est, que els hi crea molts mals de cap, però, ho fan amb una gran eficàcia, eficiència i competitivitat.

Diu que no ha vist l'estat del benestar ni per un forat. Jo, sincerament li he donat proves clares que existeix. Què és insuficient? També estic d'acord, però la pressió fiscal és un dels grans actius d'Andorra, i si passem d'un cert tipus llavors podria ser que hi haguessin dificultats estructurals i que no convé almenys a un govern com el nostre que té la majoria política que té, doncs, no correspon fer aquesta política. El dia que el poble andorrà cregui que un gir a l'esquerra és bo, no comunista ni trosquista sinó socialdemòcrata que tothom sap que és un partit tan seriós com el Partit Liberal, doncs, a Andorra no passarà res, però, ho ha de decidir el poble andorrà, naturalment.

Els ingressos dependran molt de la liquidació que és veritat, jo no tinc por de parlar de les transaccions bancàries. L'ITP crec que és un impost que l'hem inventat nosaltres, i estic d'acord que hi ha una imperfecció perquè en l'impost sobre la transacció patrimonial hi ha un forat que és quan es ven la societat. Vull dir que si aquí ens poséssim d'acord molt ràpidament podríem incloure també les transmissions immobiliàries, que jo accepto el repte i agafo el guant. Si Finances en parla una mica seriosament, a mi em sembla totalment legítim, correcte i adequat a la nova realitat econòmica andorrana perquè l'ITP semblava la fi del món i ja ha vist que ara tothom l'ha digerit, i l'hem acceptat com una cosa normal i no passa res. Aquí el que interessa és que el mercat sigui sòlid i funcioni, aquesta és la dada important. Però si n'és, com han vist, el 2006 no ha estat tan terrible, i que el 2007 marca bastant bé, doncs, fer aquesta mesura sobretot si hi ha consells perquè llavors sí que és fàcil fer-les perquè si no sempre hi ha avançaments irregulars o per l'esquerra o per la dreta.

El Michel Camdessus, vostè sap qui va encarregar aquest informe. Una autoritat com ell és normal que li impressioni, com a bon catòlic que és, la situació dramàtica d'aquest món d'immigració, i aquí hem explicat com entren i surten i amb quina facilitat, i els drames humans greus, -que coincidim-, que ens ho expliquen els professionals de l'educació amb desàrrelament i desestructuració familiar, i això costa

molt d'intervenir i de donar criteris de com s'hauria de fer, però és una situació que comporta un model econòmic que, per la part que ens toca, intentem modificar perquè la necessitat de salaris baixos a Andorra cada dia sigui menys necessària.

Jo no dic que sempre sigui negatiu, jo dic que fa un any i sis dies enrera, pràcticament va dir el mateix, i ja li he demostrat que l'economia andorrana amb les dificultats que tots reconeixem com la Cambra de comerç, la conjuntura, la preocupació, i l'agència 2020 es basa essencialment en una anàlisi feta científicament del per què el turisme i el comerç estan tocats. Però, això no vol dir que estiguin enfonsats. Però, han de fer un esforç de modernització, d'adaptació, de reforma i de competitivitat, i això és el que fan tots els països del món, els que volem ser guanyadors.

Li havia promès alguna cosa del que era els índexs de competitivitat que són noranta variables, i jo li vull dir que a Andorra ja en complim divuit, o sigui que no estem tan lluny d'aquella excel·lència. Una és la protecció de la propietat privada, l'altra la independència del poder judicial, l'absència de terrorisme, l'absència de crim organitzat, un bon servei de Policia, bona oferta d'energia elèctrica, bona xarxa telefònica, una inflació moderada, un dèficit pressupostari controlat -per a mi és ideal, però vostè m'ha dit que hi ha més, però... és igual-, però, diem controlat, un deute públic acceptable, un nivell educatiu correcte, un nivell sanitari també correcte, l'impacte de la SIDA i la tuberculosi està dins dels estàndards europeus, mortalitat infantil, les barreres comercials no existeixen i la difusió d'internet, d'ordinadors i mòbils és de l'índex europeu. És a dir, un país per ser realment guanyador n'ha de complir noranta, aquí complim divuit. Si totes aquestes reformes que portem les estem aconseguint, veuran com d'aquí a un parell d'anys complirem quasi la meitat o una quarantena.

Vull dir que, Andorra està ben encarada, i aquest govern fa una bona política, i és la que necessita aquest país. I aquest pressupost no és res més que l'instrument d'aquesta política.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és una quasi no intervenció. És que, és clar, hi han hagut varis moments en l'anterior intervenció del cap de Govern i ara una altra vegada en aquesta sortida que, és clar, és que estem en el debat del pressupost, no en el debat d'orientació política, tot i que ja li acordo que evidentment el pressupost és l'instrument de la política, però nosaltres aquí hem vingut a discutir un pressupost, i que entenem que és un pressupost que hauria de tenir unes prioritats perquè no es disposa dels ingressos necessaris. I volíem fer aquest debat, no l'hem pogut fer i ho lamento.

És tot el que volia dir.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per part del Govern?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció donaríem per tancat el debat i procediríem a la votació, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Sr. secretari general si sou tan amable?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
 M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : m'abstinc
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : m'abstinc
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

Sí. Són 12 sí, 13 no i dues abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declaro desestimada l'esmena, de manera que el Projecte de Llei, així com les esmenes presentades a l'articulat, seguiran el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

No havent-hi res més a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

(Són les 19.05h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877